

ᑭᑭᑭᑭ ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ

ᑭᑭᑭᑭ
-ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ

Friedrich Klára

Grál kehely –
király kehely

**Szkíta aranylemez
Kul-Obából.
Bővebben
a 36. oldalon.**

**Jelenet a
Nagyszentmiklósi
Kincs 7-es
korsójáról.
Bővebben
a 27. oldalon.**

ᐱᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱ

ᐱᐱᐱᐱ
-ᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱ
ᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱ
ᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱᐱ

Friedrich Klára
Grál kehely –
király kehely

„Nem azért kell a rendkívüli eseményeket emlegetni ugyanis, hogy ezek eltereljék a figyelmet az egyetlen lényegről, az Istenhez vezető útról és hamis képzelgésekhez, ábrándozásokhoz vezessenek. Másrészt azonban a csodás jelenségek elhallgatása éppolyan hamisításokhoz vezethet, mintha túlértékeljük azokat... Hiszen e jelek megmaradnak titoknak, sajátos jelbeszédnek s ha valamennyire nyilvánosságra is jutnak, a hívők meggyőződése szerint Istennek nem valami hiú látványosság keltése a célja vele, hanem minden esetben olyan meghatározott komoly indíték, mely Istennek és műveinek nagyobb megismerésével a lélek üdvösségét szolgálja...

Ami ebből az Árpádokra vonatkozik, az is általános cél egyúttal: a régi legendák adatai sokszor azért keltenek annyi kételkedést, mert hiányoznak, vagy nem megbízhatóak a tanúk... De ha van valami, ami a régi korokból áthúzódik a modern korba is és a technika-természettudomány „előrehaladott” világában is megtartja értelemfölötti megmagyarázhatatlanságát, az attól a könnyelműségtől is megóvhatja a modern embert és modern kutatót, hogy mindent, ami régen történt, egyszerűen mesének, álomnak, csalásnak vagy éppen irodalmi motívumnak tartson. Ezen a módon, a különféle országokban és különféle helyeken megnyilvánuló jelenségek a különféle időkben a magyar szent királyok nemzetségét sem a hamis illúziók, vagy mesék fényében tüntetik fel. S ha nem is éppen hitre buzdítanak mindenkit - ez senkinek sem lehet kötelező, de óvatosabb ítélkezésre, gondolkodásra.”

Dümmerth Dezső: A titokzatos jelbeszéd

„Eme és még több hasonlatos, szépséges cselekedeteknek jelei, Szent Imre elméjének különvaló kamrácskájában elzárva tartattak, és mind-étig, meddiglen csak el nem törött a korsó és a kenetnek illata ki nem széledett, mik rejtve valának, fel nem fedettek.”

Szent Imre hercegnek legendája

© Friedrich Klára – Szakács Gábor

Kiadó: Szakács Gábor T.: 403-1086, +36 30 431 1281

Villámlevél: szakacs.gabor@interware.hu, szakaci@interware.hu

ISBN 978-963-88764-1-6

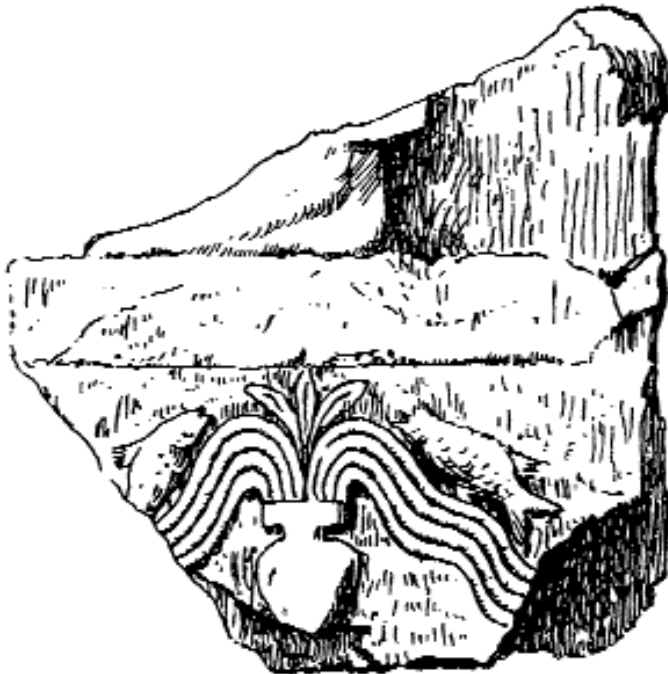
A kötetet Barta József tervezte

Nyomdai előkészítés: Barta Grafika Kft. T.: (1) 403-3579

Nyomás: Regiszter Kiadó és Nyomda Kft. T.:(1) 400-2166, (1) 400-2167

Tartalom

Bevezető	5
Általános ismeretek a Grálról	6
Magyar vonatkozásokat említő szerzők	11
A Grállal kapcsolatos eddigi írásaim	16
Magyar párhuzamok, hasonlóságok	20
Néhány rovásfeliratos szkíta, szarmata, hun, avar edényünkről	26
A Grál lehetséges ábrázolásai	28
A Grál szó a magyar király szóból származik	32
A sztyeppei csészetartó szobrok kezében jelképes Grál kelyhek vannak	34
Összegzés	38
A könyv rovásírással	39
Irodalom	90
Képek forrásai	91
Honlapunk	92
Kiadványaink	93

Bevezető

A Grál kehelyről először az Arthur királyról szóló történetekből szereztem tudomást, a magyarság elődeihez pedig akkor kapcsoltam, amikor a szkíták eredetmondáit megismertem. Ezeket egy 1900 táján kiadott gyűjteményes kötetben olvastam. Ebben a kötetben helyet kapott Télyf János egyetemi tanár *Görög források a szkíták történetéhez* című jelentős műve 1863-ból. Itt Herodotos alapján három eredetmondát közöl. Az első, melyet a szkíták magukról tartanak, a másodikat a görögök beszélik róluk, a harmadik pedig „általánosan terjed”. Ebből itt csak kettőt ismertetek, mert ezekben szerepel egy arany csésze is. A szkíták nevei itt is görögösen eltorzítottak.

1. A szkíták azt tartják magukról, hogy a legrégebbi nemzetség a földön. Targitaus nevű uralkodójuk Jupitertől és Borysthenés folyóisten egyik leányától származott. Neki három fia volt: Lipoxais, Arpoxais és a legkisebb, Koloxais. Uralkodásuk alatt aranytárgyak hullottak az égből: eke, járom, kétélű fejsze és csésze.
2. A másik monda szerint Herkules, Zeusz fia egy olyan földre tévedt, melynek tulajdonosa Hyläa egy félig kígyó, félig ember testű nő volt. Három gyermekük született, Agathys, Gelon és Scythes. Ez utóbbinak, a legkisebbnek adta Herkules egyik íját és övét, melyen arany csésze függött.

Erről a szkíta arany csészéről feltételezem, hogy az eredeti és első Grál kehely volt.

Feltételezem továbbá a következőket:

- A Grál szó a magyar **király** szóból ered
- A sztyeppe csészetartó szobrok kezében jelképes Grál kelyhek vannak.

A továbbiakban ezeket a feltételezéseimet igyekszem a források segítségével bizonyítani. Előtte azonban álljon itt néhány általános ismeret és a magyar vonatkozásokat is felvető szerzők gondolatai.

Általános ismeretek a Grálról

Tolnai Lexikon, 1927

„A Gral (Gaal) ófrancia szó, tálszerű edényt jelentett, a középkor hite szerint az a tál, amelyben Arimathiai József a keresztre feszített Jézus vérért felfogta. A legenda szerint ezt a csodás erejű Gralt egy távoli országban őrzi valamely jeles uralkodó. Valószínűleg Walesben keletkezett a legenda s francia nyelven először a XII. sz. végén Robert de Born (másutt Boron) dolgozta fel a *Le roman du S. Graal* c. munkájában. (A Szent Grál regénye) Később gazdag irodalom keletkezett a Gral körül, utóbb Crestien de Troyes összekötetésbe hozta Parceval eredetileg kelta mondájával s ez adott alapot Wolfram von Eschenbach *Parzival* c. költői elbeszélésének, aki különösen a monda valláserkölcsei motívumait mélyítette ki. Wolfram össze-szövi a mondat Artus mondájával: a Gral értékes drágakő, angyalok adták át megőrzés végett egy külön vitézi rendnek, amelynek feje a Gral király. A Gral örök ifjúságot ad özöinek, varázserejét évenként megújítja az égből leszállt galamb. A mondat újabban Richard Wagner dolgozta fel *Parsival* zenedrámájában.”

Ugyanez a lexikon Arhur királyról:

„Artus (vagy Arthur) király Britannia legrégebb lakosainak, a kelta eredetű briteknek nemzeti hőse, aki körül egész mondakör alakult. Életéről semmit sem tudunk, az sincs tisztázva, hogy élt-e vagy csak a lovagi király eszményképéül formálódott ki alakja. Legvalószínűbb, hogy a mondakör középpontja egy brit hős volt, a történeti Arthur, aki Kr. u. 500 körül csakugyan élt s 520 körül az angolszászokkal vívott csaták egyikében, mikor ezek a briteket legyőzték, elesett. Ez a történeti alak egy mithikus hőssel, a tavasz Istenével olvadt össze, s így alakult ki Arthur alakja, a lovagi szellem legideálisabb megtestesülése. Udvara a legkiválóbb lovak találkozóhelye s a legdicsőbb 12 lova a királlyal a híres kerek asztalt vagy asztalkört alkotja. ...E mondakör számtalan alakját főként Merlin varázsló mozgatja, eszményi egységbe a Szent Grál foglalja; a daliák leghíresebbjei: Parcival (fia Lohengrin), Tristan és Lancelot.”

René Guenon (1886-1951) francia matematikus, filozófus *Le roi du monde* (A világkirály) című könyvének része a Grál szimbolikája fejezet. Magyarul 1993-ban jelent meg. Ebben olvashatjuk:

„Úgy mondják, hogy a Szent Grál az Utolsó Vacsora kelyhe és hogy ezt használta Arimathiai József a keresztre feszítéskor a Krisztus oldalán Longinus centurio lándzsája ütötte sebből kiömlő vér és víz felfogására...”

Mondják, hogy a kelyhet a Lucifer homlokáról bukásakor leesett smaragdból készítették angyalok...

Azt is mondják, hogy a Grált Ádámra bízták a földi paradicsomban, de mivel elvesztette, nem vihette magával az Édenből való kiűzetés során..."

C. G. Jung (1875-1961) keresztény lélekgyógyász írta *Emlékek, álmok, gondolatok* című könyvében:

„A Grál történetek fiatal korom óta nagyon érdekeltek. 15 évesen olvastam őket először és felejthetetlen élményt jelentettek, olyant, amelytől soha többé nem szabadultam. Gyanítottam, hogy mindezek mögött még rejlik valami titok...

Az értelem szempontjából a mitologizálás terméketlen spekuláció, a kedély szempontjából ellenben gyógyhatású élettevékenységet jelent, olyan ragyogóvá teszi a létet, hogy nem szívesen nélkülöz-nénk. Ezért nincs is elegendő indoka annak, hogy miért kéne nélkülöznünk..."

Arthur Cotterel: *Mítoszok és legendák képes enciklopédiája* (1994)

Az Írország mondaciklusait röviden ismertető részből: *„Az első ciklus a Tuatha De Danaan, Dana istennő népe tetteiről szól. Ezekben a legtöbb említés Dana fiáról, Dagda istenről történik. Mágikus üstjében élővé tudta varázsolni a holtat. Lehetséges, hogy ez a csodálatos üst volt a számos legenda forrásául szolgáló Szent Grál előképe."*

Harpur-Westwood: *Legendák földjén* (1994)

A X. századi Annales of Wales-ben (Walesi évkönyvek) az 539. évnél olvasható e mondat: *„A küzdelem Cammlannban, ahol meghalt Arthur és Medraut."*

Arthur sírját 1191-ben Glastonburyben, a kolostor temetőjében szerzetesek találták meg, abban az időben, amikor Henrik királynak elege lett abból, hogy a lázadó bretonok, cornwalliak, walesiek a legendás hős visszatérésében reménykedtek és az ebben való hit tartotta életben ellenállásukat. Hogy ne legyen kétség, a sírból egy ólomkereszt is előkerült, melyen egyértelműen szerepelt, hogy *„Itt fekszik eltemetve a híres Arthur király Avalon szigetén"* (1. KÉP)

Ezzel Avalon keresésének gondját is elvetették, ezt a titokzatos szigetet, ahonnan Arthur visszatérését várták, azonosították Glastonburyvel. Így a lázadók nem reménykedhettek tovább, hogy Arthur él, a Glastonbury kolostor látogatottsága és anyagi felemelkedése pedig megindult. A király és a szerzetesek elégedettek voltak.

1. KÉP

L. Nagy Lajos, a kunok kutatója a perzsáknál is meglévő Grál hagyományra mutat rá a „A fenséges kert legerősebb fája” című könyvében (2003)

„A Grál legenda is követte Mani tanának nyomait. Itt jegyzem meg, hogy a Mani név vázával, vagy kövel (edénnyel) is fordítható. E két kép közvetlenül utal a Grál kehely jelképére.

A Grál legenda – a Perzsiából származó Parsiwalnameh közvetítésével – a XIII. század elején érte el a fejedelmi udvarokat Wolfram von Eschenbach Parsifaljának változatában... A Grál legendában Parsifalt Perlesvous-nak, Parcivalnak, vagy balga Parfaitnak is nevezik, mert vágyakozása és céljai tiszták voltak. Az egész élete az abszolút megtalálására irányult, amit a Grál jelképezett... Létezik még ezen kívül a Parsiwalnameh című manicheus ének (felfedezése 1931-ben), melynek a Gyöngydal és még néhány legenda a központi témája. Megdöbbentő e hasonlóság e dal és a Parsifal Nyugaton ismert változata között... Ezek szerint a Grálvár ténylegesen Perzsiában volt.”

Mani Kr. u. 216-276 között élt vallásalapító. L. Nagy Lajos adta ki a *Mani: Gyöngy énekek* című művet, melyben olvasható ez a két sor is:

„Elhozta nekünk a Kelyhet
Az Élet vizével telve...”

John Matthews: *Arthur király a sötét kor harcosa és legendás hőse* (2004)

John Matthews szerint Arthur neve a forrásokban először egy Nennius nevű, a Krisztus utáni VII. vagy VIII. sz.-ban élt szerzőnél fordul elő. Nennius felsorolja a király 12 nagy ütközetének helyszíneit, a csaták a VI. sz. elején zajlottak a piktek (skótok) és az angolszászok ellen. Arthur halála vagy eltűnése 545-ben következett be.

Arthur származását kutatva Matthews szarmata elődökre bukkant. (Mint majd a magyar vonatkozásokat felvető szerzőknél látni fogjuk, ezt Tomory Zsuzsa már korábban felfedezte.)

Több krónikás és régészeti forrás a szarmatákat a szkíta népből eredezteti, tehát a magyarok elődeihez tartoztak. Híres nyilazók és a kengyel feltalálói voltak. (F. K)

Matthews így ír a britanniai erődökben szolgálatot teljesítő szarmatákról: *„A szarmaták megtarthatták szokásaikat, isteneiket és hagyományaikat, köztük egy kőbe szúrt kard vallásos imádását is. Egy Lucius Artorius Castus nevű római tiszt vezetése alatt harcoltak... A szarmata alakulatok szélzsákra emlékeztető zászló alatt harcoltak, amely sárkányt formázott és Draconak hívták. A monda szerint üvöltésben tört ki, amint csatába vágtattak. A helyi britonok körében csaknem legendás tisztelet övezte ezeket a vad és büszke harcosokat. Minden jel arra mutat, hogy erőteljes jelenlétük, beleértve a hiedelmeiket és tradícióikat, hatást gyakoroltak a hős lassan kibontakozó legendájára: Arthur (Artorius, Arthus néven szintén ismert) egy csapat lóháton ülő harcost vezetett, sárkánylobogó alatt harcolt, és kiválasztottságának bizonyítéka az volt, hogy képes volt az Excalibur néven ismert kardot kihúzni egy sziklából. Elképzelhető, hogy még ez a fegyver, az Excalibur is szarmata eredetű. Régebbi neve Caliburn volt (fehér acél) ...Érdekes módon a Kaukázus területéről származó szarmata kovácsok egy törzsét szintén kalybesnek hívták, amiből arra lehet következtetni, hogy Arthur kardjának neve a tenger túlsópartjáról érkezett harcosoktól ered. Ezekből a történelmi tényekből arra a következtetésre juthatunk, hogy Lucius Artorius Castus és szarmata lovagjai akár lehettek Arthur király és a Kerekasztal lovagjai is.”*

„...a legkorábbi írott források – miként Arthur esetében is – a kelta hagyományból származnak. Mielőtt a Grál elnyerte volna ma is ismert serleg vagy kupa formáját, üst alakúnak képzeltek el. A kelta mítoszokban rengeteg utalást találunk ilyen edényekre, amelyek különféle mágikus és csodálatos képességekkel rendelkeznek.”

Matthewstól megtudjuk, hogy a történetbe a XI. században Robert de Boron burgundiai író révén új elemek és szereplők kerültek. *„Legnagyobb hozzájárulása a legenda egészéhez az volt, hogy a Grált az utolsó vacsora kelyhével azonosította, így a monda a keresztény hagyományok részévé válhatott.”*

Boron és követői köréből származik az a mozzanat, hogy a kelyhet Arimathei József vitte Britanniába. Erről a régebbi, kelta eredetű történetekben nincs szó, sem arról, hogy Galahad lovag Arimathei József leszármazottja lenne és hogy Lancelot és Ginevra királyné között elítélendő kapcsolat lett volna. A XII. századtól egyre jobban bonyolítják a „bűnös szerelem” történetét, a segítőkész, tanácsadóból, Merlinből pedig az Ördög Fia lett, ezzel indokolták varázsló képességeit.

Matthews könyve szerint Arimathei József gazdag zsidó kereskedő volt. Nikodemus apokrif evangéliuma szerint pedig ügyvéd és a zsidó állam szenátora, tehát a zsidók között is igen magas rangú személy. (Badiny Jós Ferenc, 1998/141) Ennek ellent mond, hogy János Evangéliumában (19:38) az áll, hogy Jézus tanítványa volt „*de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt*”.

Julius Evola könyvében ez áll személyéről: *„Ami az Arimateai Józsefre való utalásokat illeti, ezek képezik a saga keresztény, bár nem katolikus és apostoli elemét. József Palesztinába érkező pogány nemes lovagként jelenik meg, aki Pontius Pilátusnak tett hét éves szolgálatért megkapja tőle Jézus holttestét, és a Jézus oldalából folyó vért egy serlegbe gyűjti, ami egyes szövegek szerint maga a Grál. Bebörtönözve... Józsefnek megjelenik az Úr, aki átadja neki a serleget: ez ad számára fényt és életet kiszabadulásáig, amire egyes szövegek szerint csak negyven év múlva kerül sor. Mindez akkor történt, amikor még pogány volt. Később megkapta a keresztiséget és az Úr a kereszténység első püspökévé szentelte fel egy olyan olajjal, amely egyébként inkább a királyi, mintsem a papi felszentelés olajának tűnik. Valójában ez az olaj fogja felszentelni az egész britanniai királyi dinasztiát, egészen Uther Pendragonig, Arthur király apjáig.”*

Magyar vonatkozásokat említő szerzők

Dömötör Tekla: *Germán, kelta regék és mondák* (1976)

„Az Artus történetek a középkorban valószínűleg Magyarországon is ismertek voltak. Irodalmi feldolgozásban ugyan nem maradtak ránk, de az Artus történetek nevei felbukkannak a magyar oklevelekben is, mint személynevek, s a mondakör egy-egy motívuma talán hozzájárult a Toldi monda kialakulásához.

Az Artus királyról és udvaráról szóló történetekkel összekapcsolódik egy másik, szintén kelta eredetű költői hagyomány, a Grál monda. A Grál a tudósok véleménye szerint a kelta regékben eredetileg egy ételt-italt adó, soha ki nem fogyó varázsedény volt, afféle mesebeli Terülj-terülj asztalkám. A költők e mondát misztikus mozzanatokkal gazdagították s a Grál később a keresztény hit jelképe lett.”

Arthur (Dömötörnél Artus) apja Uther Pendragon, Anglia királya. Fia születését titokban tartotta az ellenség miatt, Merlin varázsló tanácsára. Uther Pendragon halála után egy kő nőtt ki a temetőben a földből, benne egy kard, rajta a felirat, aki kihúzza, azé lesz a királyi hatalom. Artus tudta kihúzni. Artus az ország felvirágoztatására törekszik, küzd a külső és belső ellenséggel, ehhez egy kardot kap segítségül a Tó Úrnőjétől, ez az Excalibur.

Forrai Sándor tanár, írástörténész, rovásíráskutató javaslatot dolgozott ki 1995-ben egy vérszerződést rovásírással is megörökítő emlékmű felállítására Pusztaszeren.

Indoklásában megemlíti, hogy amikor a magyarok és elődeik a szkíták, hunok szerződést kötöttek, annak betartása érdekében megpecsételték azt oly módon, hogy vérüket egy borral töltött közös edénybe, kehelybe eresztették, mert így a vér nem alvadt meg és abból ittak, azaz *testvérültek*. Amikor Jézus az utolsó vacsorán megkötötte az Új Szövetséget, egy közös kehelybe töltött borból tanítványaival közösen ittak és Jézus elmondta, igyatok ebből mindannyian, ez az én vérem. Forrai Sándor elképzelése szerint a három méter magas kőszeren a szemközti oldalon a Vérszerződés öt pontja lenne rovásírással, a többi oldalon pedig latin betűvel magyarul, angolul, németül és japánul, japán betűkkel. Javasolta, hogy a kőszer tetejét egy kőből kifaragott kehely díszítse, mely mind a Vérszerződés, mind az Új Szövetség jelképe. Sajnos elképzelése nem valósult meg. Bár nem írta le, de mivel a Grál kelyhet a legtöbb forrásban az Utolsó Vacsora kelyhével is azonosítják, elképzelése feltehetően ezt is magában foglalta.

Tomory Zsuzsa: *Szarmata-jazig jelenlét kárpát-medencei és nyugat-európai emlékei, II. rész (1996)*

A Grál magyar vonatkozásait már 1996-ban felvetette Tomory Zsuzsa, de kutatásait ennél sokkal korábban kezdte. (Bővebben személyéről: Szakács Gábor írásában, *Ősök és írások*, 2008/ 200) Az Egyesült Államokban élő és őstörténetünket kutató hölgy szerkesztette a *Magyarságtudományi Értesítő*k füzetait. Ennek 1996-os 2. füzetében a szarmatákra és jazigokra vonatkozó kutatásairól ír. Kiderítette, hogy Marcus Aurelius császár (Kr. u. 121-180) aki kezdetben harcban állt szarmata elődeinkkel, Kr. u. 175-ben békét kötött velük, egyúttal felvette a „Sarmaticus” elnevezést is. Békefeltételei között szerepelt, hogy a szarmaták állítsanak ki egy 8000 fős lovas csapatot, római szolgálatra. Ebből 5500 főt Britanniába küldtek, ahol mint kitérő katonákat a leginkább fenyegetett északi határvidéken helyezték el őket. Tomory Zsuzsa levélben kereste meg Dan Robinsont, a Chesteri Grosvenor Museum archeológiai osztályának vezetőjét, akitől 1996 május 15-én kapott választ a szarmatákra vonatkozóan. Igazolta az adatot az 5500 Britanniába küldött szarmata lovasról. Igazolta, hogy 500 szarmata lovas Ribchesterben is állomásozott. S ami a legfőbb, egy fényképet és egy rajzot küldött a Chesterben található szarmata sírkőről, amelyen lovas látható, sárkányos hadijelvényel, illetve zászlóval. Ezt az értékes felvételt és rajzot Tomory Zsuzsa közölte a *Magyarságtudományi Értesítő* említett számában, de a *Magyarságtudományi Intézet* honlapján is látható: www.magtudin.org.

2. KÉP Rajz a szarmata sírkőről

Arthur király nevével kapcsolatban Tomory Zsuzsa azt derítette ki, hogy a szarmaták parancsnoka Britanniában egy Lucius **Artorius** Castus nevű római volt, akinek sírkövén szerepel egy 184-ben végrehajtott katonai hadművelet emléke. Tomory Zsuzsa feltételezi, hogy az Artur név így került be párszáz évvel később a brit köztudatba, akár mint személynév, akár mint katonai méltóságnév. A teljes, kiegészített írás is olvasható a honlapon, *Az Arthur legendakör magyar kapcsolatai* címmel.

Tomory Zsuzsa észrevételét alátámasztja Philip Dixon *Britek, frankok, vikingek* című könyvében található lényeges adat, hogy a *Gododdin* című, a Krisztus utáni VI. sz-ban keletkezett költemény hősnek nevez egy férfit „*aki pedig nem volt Arthur*”. Tehát az *Arthur* nem csak személynév, hanem katonai méltóság elnevezése is lehet.

Makkay János: *Indul a magyar Attila földjére* (1996)

A könyv *Szent László király ezüst csészéje* című fejezete nagyszerű összefoglalás a magyarság elődeinek a Szent Grálhoz kapcsolható hagyományáról. Az ősrégész professzor írását itt tömörítve közlöm. Három csészéről olvashatunk nála.

- László királyunk szentté avatásához tanúságként szolgáló csodák sorában a hatodik volt az ezüst csésze csodája. Szent László egyik vitézének ezüst csészét adományozott, aki elszegényedvén egy ispánnak eladásra kínálta, de az kapzsiságában azt hazudta, hogy tőle lopta. A peres eljárást levezető püspök azt mondta, tegyék a csészét Szent László sírjára s ott eldől, kinél van az igazság. Az ispán meg akarta ragadni a sírra tett csészét, de elesett, sem a csészét megfogni nem tudta, sem a földről felkelni nem tudott. A szegény katona pedig könnyedén elvette saját tulajdonát.
- Párizsban őrzik az iráni remekművet, a Péróz csészét, amelynek földöntúli erőt tulajdonítottak. A szkíták és perzsák óta az ilyen edény tulajdonosát az égiek leszármazottjának tekintették. A csésze az avarokat kirabló nagy Károlytól a párizsi Szent Dénes apátságba került, ma a párizsi Nemzeti Könyvtárban található.
- A harmadikról így ír: „*Van egy forrás, nem is akármilyen, amelyik szintén egy Attila korából származtatott, ékkövekkel kirakott arany csészéről, kehelyről beszél.*” IV. Béla 1270-ben, halálát közeledni érezte, ezért egyik lányával, Annával a magyar koronaékszereket és más kincseket Csehországba küldte, II. Ottokárhoz. Halála után fia, V. István hiába követelte vissza a drága-

ságokat, köztük egy rendkívül értékes arany csészét, amely már Attila király uralkodása alatt is megvolt. Makkay professzor úgy véli, hogy ezt a csészét ábrázolta Aquila János mester 1378-ban a veleméri Szentháromság templom freskóján, ezt nyújtja át Imre herceg az apjának, Szent Istvánnak. Fettich Nándor rajza látható a könyvben. (3. KÉP)

3. KÉP

Makkay János szintén említi a sárkányos lobogók alatt harcoló, (általa alánoknak, irániaknak nevezett) az Alföldről, a Tisza mellől Britanniába telepített katonákat.

Kiss Irén és Tábori László: *A Grál nyomában* (Magyar Demokrata hetilap 1997/36.

A szerzők összefoglalják a vonatkozó szellemtudományi hagyományokat, valamint Arthur király és a magyar Szent Korona kapcsolatára hívják fel a figyelmet. Bemutatják Edward Burne-Jones angol festő *The last sleep of Arthur in Avalon* (Arthur elszenderülése Avalonban) című művét, amelyen a haldokló Arthur mellett a magyar Szent korona látható. Megtudjuk, hogy már a pártusok is sárkányos zászlók alatt győztek a rómaiak ellen Kr. e. 53-ban. Ebből következően nem lehet véletlen, hogy Arthur apjának, Pendragonnak neve sárkányfejet jelent. Az oszéteknek is volt egy szent kupája, hősüknek, Batradznak pedig egy nevezetes kardja. (Az oszétek a szarmata alánok utódai, F. K.)

Tábori László írja *Gilgamestől Jézusig* című könyvében: „*A Krisztus előtti XXII. században élt Gudea sumer papkirály szobrán valószínűleg a Szent Grál első ábrázolását láthatjuk, a hajdani uralkodó csészéjéből bőven ömlik az élet vize.*”

Badiny Jós Ferenc: *Jézus király pártus herceg* (Budapest, 1998)

A könyv Szent Grál című fejezetében és más oldalain is olvashatunk az Antiochiában 1910-ben megtalált kehelyről. „*Ezüstből készült, két részből – belsőből és külsőből – tevődik össze. A szakvélemény megállapítása szerint a belső volt az, amit Jézus Urunk használt az utolsó vacsorán, és ez be van helyezve egy külső borítót képező ezüst kehelybe, mely az első évszázad második felében készült. Jézus van rajta ábrázolva és tizenegy apostola és közöttük többször látható a szent sólyom...*

A kelyhet valamelyik kolostorban őrzik New-York államban.”
Badiny Jós Ferenc G. A. Eisen 1923-ban megjelent könyvét jelölte meg ezen ismeret forrásaként.

Bajkán László: *Fehér lovakról* (2005)

Ebben a kötetben szintén említés történik Burne-Jones festményéről. (lásd fentebb Kiss Irén – Tábori László). Bajkán László egy igen hathatós érvet is felhozott az Arthur és a Grál legenda magyar rokonságára, Benedek Elek gyűjtéséből a Tűzmadár című népmesét. Laci, a legkisebb fiú a Tűzmadarat kereső vándorlása során meglát egy nagy sziklát és annak a hasadékában egy kardot. Kihúzza a kardot a sziklából, Arthurhoz hasonlóan, s részint ennek segítségével sikerül elérni céljait. A szerző így összegez: „*Az Arthur mondakör sötét eseményeit történetesen rendre felfedezhetjük letisztult, kiegyensúlyozottabb változatban a magyar hagyományban, népmeséinkben, balladáinkban is.*”

Bunyevecz Zsuzsa: *A Szent Grál üzenete* (2007)

A Grál irodalmának széles körű bemutatásán túl a ragozó nyelvű népek őstörténetére is kitér. Sok fontos, eddig szélesebb körben ismeretlen adatról is tájékoztatást kap az olvasó, például, hogy a székekelyek nagy becsben tartott áldozó poharát 1945-ben Apor Vilmos vértanú püspök a Pannonhalmi Apátságban rejtette el.

A magyar vonatkozások között sorolja fel a Turul nemzetség lezármazási sorát, a Szent koronát, a Torinói Leplet, a Csíki Székely Krónikában szereplő kelyhet, a Makkay János könyvében ismertetett kelyhet. A Grál magyar lovagjainak a pálosokat tartja.

A Grállal kapcsolatos eddigi írásaim

Kiss Irén és Tábori László Magyar Demokratában megjelent írása által indítatva a következő olvasói levelet küldtem a hetilapba:

A pártus Arthus: A Magyar Demokrata 1997/36. számában megjelent, a Grál nyomában című rendkívül érdekes íráshoz szeretnék néhány gondolatot fűzni. Arthur királyról, akit a régebbi források Arthusként is emlegetnek, közöl egy illusztrációt A múlt nagy rejtélyei című 1994-es Reader's Digest válogatás. Az illusztráció az 1268-ban kiadott Parsifal legenda kéziratából való. A képen Arthur király egy szarvassal szemben ül és jellegzetes pártus köszöntésre emeli jobb kezét.

Csomor Lajos: Ófelsége a Magyar Szent Korona című, gyönyörű rajzokkal díszített könyvében bizonyítja, hogy a Koronát több alkalommal durván megcsonkították és átalakították. Hiányzik róla többek között egy zománckép. A hiány leplezésére a keresztpántot 90 fokkal el kellett fordítani, így a csonkítás Krisztus képe mögé került. Hogy ki lehetett a kicserélt képen, arra a keretben maradt név utal, ez pedig Artholo. (Megjelent: Magyar Demokrata, 1997/37)

Most még utólag hozzáteszem, hogy ezt a 15 évvel ezelőtti feltételezésemet – miszerint az *Artholo* felirat a Szent Koronán Arthur király nevét jelenti – alátámasztja Burne-Jones festménye is, igazolva a kapcsolatot a Koronával. Általánosan Szent Bertalan apostol ábrázolásának tartják az *Artholo* felirathoz tartozó hiányzó képet, Koller József 1800-ban megjelent könyve alapján. Csomor Lajos azt írja, hogy a keresztpántot azért fordították el 90 fokkal, hogy a Szent Bertalan kép ellopását leplezzék vele.

Még egy észrevétel, amely erősíti a Grál és a Korona kapcsolatát: Eliade-nál olvasható a Grál-ról szóló részben: „Másképpen egy 1939-ben megjelent műben Sir Jahangir C. Cojaee perzsa tudós megfigyelte a Grál és az iráni királyi dicsfény, a **Khvarenah** megfelelését valamint az Arthur és a mesebeli iráni király Kay Khosraw legendái közti hasonlóságokat.” Ahol nem tudok a magam számára is elég bizonyítékot felsorakoztatni, ott feltételezésről írok, itt azonban bátran kijelenthetjük, hogy az iráni dicsfény elnevezése a magyar **korona** szóból származik.

Attila ifjúsága (2000, 2004)

Kezdetben fénymásolatban terjedt, végső formáját a 2004-es kiadással érte el az Attila ifjúsága c. latin betűvel és rovásírással is ol-

vasható füzetem. A történetben a csodálatos kehely is szerepet kap, mivel feltételezem, hogy az Európába visszatérő hunok is birtokolták a Grált. A címben jelölt témán kívül céлом volt Roga hun király személyével is megismertetni az érdeklődőket. Roga Attila nagybátyja volt, az Attila előtti jelentős hun uralkodó. Nevét sajnos még az Attiláról oly sok mindent összeírók közül is alig ismerik. Nem elég, ha valaki Attila reinkarnációjának képzeletét és török selyemruhában páváskodik, őseink tisztelete azt kívánja, hogy minél alaposabban megismerjük a magyarellenes történészek által eltitkolt, meghamisított életüket.

Ebben a füzetben a történelmi helyszínt az adja, hogy a délvidéki Szendrő helység területén 412-ben bizánci császári küldöttség találkozott a „szkíta királyokkal”. Ekkor Uldin, Bendeguz, Roga voltak a hunok vezetői. 434-ben Roga halála után Attila és Buda megkötötték a bizánciakkal a margusi békét. (Margus római település a Morava folyó partján, Szendrővel szemben) A békét a rómaiak felrúgták, sőt a margusi püspök a határon átlopózva hun királyi sírboltot fosztott ki. Attila és a hunok felháborodásukban megtámadták Margust és a püspök kiadatását követelték, aki végül saját népe nyomására is, feladta magát. Feltételezem, hogy a Grál az ellopott kincsek között volt, a történetet ennek megfelelően alakítottam.

Ház a hídon (2000)

A ház a hídon című füzetben, a *Grál királyok – Európa, V. század* című fejezetben röviden írtam Rogáról és Attiláról, a két hun királyról, valamint a germán Siegfridről, a kelta Arthurról és az ő udvarának két, nevénél fogva magyarsághoz köthető lovagjáról, Bánról és Borsról. Fontosnak tartottam azt az adatot, amely Priscosnál olvasható, hogy Attila egy római bankár kiadatását követeli, aki a hun király őrnökától értékes serlegeket csalt ki. Bár Attila töméntelen kincs felett rendelkezett, e serlegek elvesztése olyan mélyen érintette, hogy Budával egyetértésben az őrnököt árulás miatt keresztre feszíttette. Római követekkel hadüzenetet küldött, ha a bankárt vagy a serlegeket ki nem adják. Igen valószínű, hogy a Grál is a serlegek között volt, ez magyarázza az egyébként bőkezű és lovagias Attila ragaszkodását hozzájuk.

Akkoriban azt feltételeztem, azért történik említés több serlegről, mert Attila másolatokat készíttetett a Grálról, hogy avatatlanok ne ismerjék fel az igazit.

Ma már úgy gondolom, azért volt több, mert a sztyepei „helytartókat” és csatlakozó vezéreket avatták velük.

Feltételezhető, hogy Roga, Attila, Siegfried és Arthur vérszerződést kötöttek, melyhez a Grál kelyhet használták.

A Ház a hídon című füzet a 2005-ben kiadott Kőbe vésték, fába

rótták című, Szakács Gáborral közösen írt könyvben is olvasható.

Mivel a Grál kérdés gyakran foglalkoztat, megjelenik néhány versemben is, pl. a Lehetnél volna... címűben, azaz „Lehetnél volna Grál kehely”, vagyis forrása minden nemesnek, jónak...

Lehetnél volna (részlet)

*Lehetnél volna oltalom,
zöld növény inda sivár tűzfalon
Lehetnél volna tápláló kenyér
fájdalmat oldó simogató tenyér
Lehetnél volna messzeség hegye,
egy megbocsátó Istenség kegye
Lehetnél volna **Grál kehely**
forró nyárban hűvös hópehely...*

Az 1999-ben írott vers 2002-ben bekerült Szakács Gábor Attila ifjúsága c. lemezének szövegei közé.

Ugyancsak az Attila ifjúsága lemezhez írtam a **Szövetség** című verset (részlet):

*...Siegfried, Roga, Attila, Arthur
egymással szövetséget kötött
Össze kell fogni, a jónak kell győzni
Az ármányos, pénzéhes horda fölött*

*Sietnek Roga hívó szavára,
eljön Siegfried és Arthur király
Készen állnak a döntő csatára,
a **kard és kehely** náluk van már*

*A négy égtáj felé suhint a kardjuk
vérükkel tele a **szent edény**
Isten áldását kérik magukra,
Győzelemre csak így van remény...*

Ezt a Szövetséget bővebben fejtem ki a Roga hun király c. könyvemben. (2009)

Szakács Gábor Pogány imák című, 2005-ben megjelent lemezéhez írtam a **Koppány imája** c. verset (részlet):

*...Árulás készül, véres alku
galád támadás ellenem
Sárkányos zászlóm sárba tapossa
Júdás pénzért az idegen...*

Roga hun király – Kevésbé ismert részletek az európai hunok történetéből (2009) Részlet

...Arthur király tehát a magyarok legendás elődei közé is tartozhat, bár a Szövetség nem jöhetett létre Roga és Arthur között. Arthur, vagy Arthus ugyanis a Tolnai lexikon szerint Krisztus után 520-ban, Matthews szerint pedig 537-ben hunyt el. Ha azt tételezzük fel, hogy Arthur 80 éves korában halt meg 520-ban, akkor 440-ben született, Roga pedig már 434-ben meghalt. Tehát valószínű, hogy nem Arthur, hanem édesapja, Uther Pendragon vett részt a szövetségkötésben. A Pendragon névben benne van a Sárkány szó, mint ahogy ezt Tomory Zsuzsa is észrevette. A Sárkány pedig a szkítáknak, szarmatáknak, hunoknak egyik jelképe.

A szövetség 425 és 428 között köthetett. Abból következtetek erre, hogy 429-ben Roga háborút indít a burgundok ellen, Oktár vezetésével. A háború oka: Siegfriedet Hagen burgund főember orvul meggyilkolja, tehát 429-ben Siegfried már nem él. 425 előtt azért nem valószínű a szövetségkötés, mert addig Uldin, Bendeguz és Roga a kárpát-medencei hun birodalom megszilárdításával volt elfoglalva. 425-re a kelet római birodalom a hunok adófizetője, a nyugat-római pedig lekötelezettje.

A Szövetségnek a kárpát-medencei őshaza visszafoglalásán kívül más céljának is kellett lennie, amely egyúttal a másik két szövetséges érdekeit is szolgálja. A kelta utódok a rómaiak által elfoglalt területeiket remélték visszakapni és elégtételt szolgáltatni a rómaiak által lemészárolt elődeknek. A germánok pedig egységbe szerveződhetek volna egy, a hun birodalomtól nyugatra eső területen.

Volt azonban közös céljuk is, ennek feltehetően vallási gyökerei voltak. *A történelmi kor Roga hatalomra kerülésének táján* című fejezetben vázoltam a manicheus vallás továbbá az ariánus és római kereszténység közötti ellentéteket. Láttuk, hogy a hun királyi család rokonságban állt Mánival, az ariánusok pedig támogatták Attilát a nyugat-római birodalom elleni fellépésében. A germánok is Arius hitén voltak, Eliade írja a *Vallási hiedelmek és eszmék története* című könyvének harmadik részében, hogy Alarik gót vezér (410 körül) maga is keresztény, „*de Arius eretnekségét követve.*”

A Szövetség közös célja tehát az lehetett, hogy elérjék a manicheus és az ariánus vallás elismerését, szabad gyakorlását és megszüntessék ezen vallások durva, kegyetlen üldözését a római kereszténység vezetői, püspökei, pápai részéről. A Szövetség nem a kereszténység ellen, hanem a vallásszabadságért és a kereszténység „emberibb” változatáért köttetett, szó szerint, hiszen a manicheusok és ariánusok Jézus „emberségét” vallották...

Magyar párhuzamok, hasonlóságok

1. Arthur híres lovagjai Ban király, Lancelot apja és Bors király, aki láthatta és őrizhette a Grált a Grál kastélyban. Nevük a magyarságnál több vonatkozásban is megtalálható.

A bán méltóságnév, például Bánk bán, Petur bán. Hunyadi László horvát és dalmát bán volt, Janus Pannonius pedig szlavón bán. Terület elnevezés is lehet: Bánság, Macsói bánság, Ozorai bánság.

Bors vezér Anonymusnál is szerepel, Árpád fejedelem egyik fővezére, várat építtet, amelyet a nép Borsod-nak nevezett el. Jeles cselekedeteiért Árpád kitüntette.

Aj-Bars (Hold Párduc) Uldin hun király fia, Priszkosz is említi, több forrásban Ojbársz néven olvashatunk róla.

Bars vármegyét Szent István király hozta létre. Bars várat már 1075-ben okirat említi, Borsu néven. Az igazságtalan trianoni döntés következtében jelenleg Szlovákia része.

2. Sir Thomas Malory angol író a XV. században Arthur királyról szóló művében ír a magyarföldi Urre lovagról, aki 7 év vándorlás után súlyos sebekkel érkezik Arthur király udvarába és a lovagok a királlyal az élen megpróbálják gyógyítani. Végül Lancelot-nak sikerül s Arthur a magyarföldi Urre-t is bevásztja a Kerek Asztal lovagjai közé.

Az Urre név emlékeztet a Dömösi Prépostság adománylevelében szereplő VROS, azaz Uros névre.

3. Ugyancsak Malory-nál olvashatjuk, hogy az egyik gyógyító lovag neve Sir Barant, mely erősen hasonlít a magyar harcművészet egyik ágának, a barantának elnevezéséhez.

4. Több szerző említi, hogy a Grál „*Terülj, terülj asztalkám*” tulajdonságokkal is rendelkezik. Matthews írja, hogy a Grál által szolgáltató étel életben tart egy öreg embert.

A *Terülj, terülj asztalkám* történetét magyar népmeséink is megőrizték, találkozzunk vele többek között Benedek Elek, Illyés Gyula gyűjteményeiben.

5. A lovagfejedelmek híres kardokat birtokoltak, Attila a magáét egyenesen Istentől kapta. Siegfriedé a Nibelunk kincsből származó Balmung, Arthurt pedig a Tó Hölgye ajándékozta meg az Excaliburral.

Néhány szerző tévesen írja, hogy Arthur az Excaliburt a sziklából húzza ki, az egy másik, korábbi kard volt. Az eredeti történetben két kadról esik szó.

6. A Grálról szóló régebbi irodalomban felmerült, hogy nem kehely, hanem üst a Szent edény. Mi magyarok üsttel is bőségesen szolgálhatunk.

Ipolyi Arnold írja: *„Valamint az áldozatra a főző katlan nem hiányozhatott, úgy ezen libatioi (italáldozat) áldomásra bizonyos áldozati szent edények szolgáltak.”*

Igen szép szkíta bronz üstöt láthattak 1985 őszén a Szépművészeti Múzeum látogatói a leningrádi Ermitázs vándorkiállításán.

Érdy Miklós írja a hun üstökről: *„A hunok legfontosabb és régészetiileg jól azonosítható sajátos régészeti emlékei az áldozati bronzüstök, amelyek lámpásként jelzik azokat a helyeket, ahol a hunok lényeges időt töltöttek... Az üstök nagysága 3 cm-től (Minuszinszk) 99 cm-ig (Törtel, Magyarország) terjed, aszerint, hogy sírokban vagy áldozati helyeken találták-e őket. Eddig 125 bronz, 98 kerámia és 35 sziklarajzról ismert hun üst adatait gyűjtöttem össze múzeumokból, raktárakból és az irodalomból.”*

Szakács Gábor a Magyar Demokrata 2006/27. számában a rádusztai hun üstről írt, mely azon frissiben 2006 május 19-én került elő s a Tászok-tetőtől a bosnyák piramisokig c. könyvünkben is olvasható *Áldozat vagy áldomás* címmel.

7. Matthews XIII. századi költeményeket is ismertet, ezek közül az egyik töredék a hős Cei-ről, Arthur küzdőtársáról szól, aki *kilenc hétpróbás* bajnokon is túltesz. *„Amikor kürtjéből ivott, négynek elég lett volna”.* Itt nem arra a párhuzamra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a magyarok között is voltak-vannak nagyivók, a kilences és hetes szám magyar vonatkozásaira sem térek ki, hanem az ivókürtre. Híres szkíta-hun-avar ivókürtjeink készültek aranyból ezüstből, többek között az uljapi, a nagyszentmiklósi, bócsai, kunbábonyi, ozorai, szeged-átokházi. Az avarok még üvegből is készítették, fennmaradt a Kisköre-i, Csólyospálos-i, Kiskőrös-vágóhid-i, Szenttamás-i. Ipolyi Arnold is az áldozó edények között említi némely kürtöket.

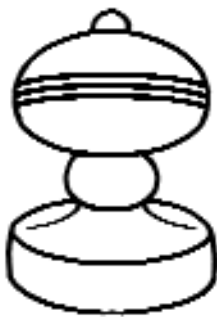
4. KÉP

Kürtből ivó szkíták.

Szkíta halomsírból (Kul-Oba) származó aranylemezből készítette a rajzot László Gyula.

8. Matthews-nál olvasható: Geoffrey of Monmouth történetíró a XII. sz.-ban írja, hogy Vortigern brit vezér 425 táján (tehát Roga hun király korában) egy erődöt kívánt építeni Wales-ben. Amit nappal építettek, éjjel leomlott. Vortigernnek a druidák elárulták, hogy csak úgy tudja felépíteni, ha egy apátlan gyermek vérént öntik a kövekre. Ebben a mi Kőműves Kelemen legendánkat ismerhetjük fel.

9. Híres rovás feliratának megtekintése céljából többször jártunk Szakács Gáborral a rugonfalvi református templomban. Ott tűnt fel, hogy a Háromkirályok imádása freskón Melchior és Baltizár, azaz Menyhárt és Boldizsár kezében lévő ostyatartók hasonlítanak a Matthews könyvében lévő egyik XV. századi Grál ábrázolásra. (Barta József rajza a képek alapján)

*Bal oldalon:
Rajz Matthews
könyve alapján.*

*Jobb oldalon:
A rugonfalvi freskó
részlete fénykép
után*

10. Matthews írja, hogy 1191-ben a Glastonbury apátságban megtalálták Arthur csontjait. Koporsója egyetlen kivájt fatörzsből készült s ebben óriás csontokra leltek. Itt ismét párhuzam vonható Rákóczi-val, mert egy abaúj-zempléni hagyomány szerint Rákóczi óriási erjú ember volt, természetére nézve is óriás. Amennyiben ez csak mondai túlzás, akkor is figyelemre méltó a népi emlékezet és képzelet hasonlósága.

Rákóczi daliás, magas termetét az antropológiai vizsgálat is igazolta, bár hivatalosan nem 204 centiméter, mint ahogyan azt először Thaly Kálmán megállapította a combcsontja alapján. 1714 köbcentiméteres koponyájához 1628 gramm agyvelősúly jártult, ami 20 grammal múlja felül az európai átlagos férfi agyvelősúlyt. A balzsamozás-kor mondta Mikes Kelemen: *„agyveleje egészséges volt, de annyi volt, mint két embernek szokott lenni – esze is volt annyi, mint tizenkettőnek.”* (Forrás: Hankó Ildikó, Magyar Demokrata, 2003/31)

11. Harpur-Westwood: Legendák földjén című könyvéből: *„Ez az Arthur nem halt meg, csak alszik titokzatos föld alatti helyen, lovagjaitól körülvéve. Walesben számos Arthur barlang rejti és mondják, hogy Észak-Anglia és Skócia tucatnyinál több várkastélya és hegye alatt van alvóhelye...”*

Hasonló regéket magyar népünk Mátyás királyról és Rákóczi fejedelemről is megőrzött. A Lengyel Dénes által lejegyzett délszláv népmondában Mátyás csapatával a Budai hegyhez vonult, mely megnyílt előttük és bementek a hegy üregébe. Mátyás azóta ott alszik egy kőasztal mellett, de vissza fog térni.

Magyar Zoltán: *Rákóczi a néphagyományban* c. könyve bőséges forrása a hasonló történeteknek.

12. Cotterel írja: *“Az angliai Somerset megyében Glastonbury egyik kolostorában lelhető sírján ez a felirat áll: Itt fekszik Arthur, király volt és király lesz. Még 1113-ban is tömegverekedés tört ki, amikor a cornwalli Bodminba látogató franciák szolgálói kétségbe vonták, hogy Arthur él.”*

Itt szintén egy Rákóczi párhuzamot említhetünk, bár ebben az esetben azt verték meg a német császár kiszolgálói, aki azt hirdette, Rákóczi él és visszatér. Konova András papot 1738-ban Munkács piacán botozták meg e kijelentése miatt.

13. E tanulmány több forrása számol be a sárkányos zászlóról, mely Télyf János szerint a szkítáknak is volt.

Ehhez a sárkányos hadijelvényhez teszem hozzá, hogy Torma Zsófia élete után nyomozva többször jártunk az erdélyi Szászvároson, ahol fényképeztem a Tomory Zsuzsa tanulmányában megjelent szarmata hadijelvényhez hasonlót, szoborba öntve. A Szászvárosi Múzeumban is látni a mását. Azt a felvilágosítást kaptam egy román muzeológus hölgytől, hogy az farkasfejes dák zászló, forrása pedig a római Traianus oszlop, melyen a császár két dák hadjáratáról készült domborművek láthatók. Torma Zsófia régész nő könyvében is megtaláljuk a rajzát, azonban ő sárkánynak nevezi.

5. KÉP

A rajzhoz tartozó fénykép a hátsó belső borítón látható

Ugyancsak Torma Zsófiánál olvashatunk az Erdélyben, Hunyad megyében található Sarmisegetusa nevű helységről. Hivatalosan azt tartják róla, hogy itt állt a dák főváros. Régésznők egy adata szerint azonban ez a településnév a szarmatákra utal. *Sarmise-getu-sa*, azaz szarmaták helye, vagy vára. Alátámasztja ezt, hogy magyar neve Várhely. Sarmisegetusa köemlékei nem csak a helyszínen, hanem a dévai Magna Curia Múzeumban is láthatók meglehetősen rendetlenül egymásra dobálva az udvaron. Többségük római jellegű. Néhány ezekről erősen eltérő emberalakú szobrot fényképeztem, bár csészét ugyan nem tartanak, a fejük sincs kidolgozva. A fénykép a hátsó belső borítón található.

14. Koppány fejedelem neve több helyen Kupa-ként szerepel, pl. Heltai Gáspár krónikájában, Ransanusnál pedig Cupa somogyi vezér.

Kupa vezér Kupa vára: Stamler Imre tanár, iskolaigazgató, helytörténész neve nem csak a Bodrog-Alsóbűn lelt kohófúvókához és őskohók feltárásához, hanem Koppány fejedelem tiszteletéhez is kötődik. 2001 májusában kezdeményezésére Koppány emlékművet avattak az 1749-ben egyházi jegyzőkönyvvel is igazoltan gyógyító hatású Szentesica forrásnál. A somogyi Kupavárnál található forráshoz kapcsolódó hagyományt a népi emlékezet megőrizte, Stamler Imre írja: úgy hallotta szüleitől, hogy Koppány, a nép nyelvén Kupa herceg, legyőzése és felnégyelése után *„998-ban ide kellett a szent forráshoz zárandokolni Szent István királynak, hogy megmossa véres kezét a patakban és megáldja a helyet, hogy az ide zárandokló betegek gyógyulást nyerjenek... én ugyanis gyerekkoromban azon nevelkedtem, hogy Koppány nem volt bűnös és Somogynak nem kell szégyenleni őt. Az én falumban Somogyváron még a filmszínházat is Kupa vezérről nevezték el... Nekem Kupa vezér ártatlanságát bizonyítja, hogy Kupavárra építette temetkező helyül bazilikáját és monostorát Szent László király. Azért hozatta ide Szent Egyed ereklyéit és kért más szentek csontjából is csodatévő rekvizitumokat, mert ezt a helyet európai jelentőségű búcsújáró helyé akarta tenni, valamiféle kulturális, egyházi és világi hatalmi központtá. A szentföldi zárandoklatok útjába, a nagy hadi útnál európai viszonylatban is imponáló méretű bazilikát építtetett a lovagkirály valamiért. Talán azért, mert őse Koppány volt, ahogy ezt többen feltételezik...”*

Számomra mindez azt sejteti, hogy Koppány fejedelem is, Szent László is birtokolták még a szkíta örökséget, az eredeti Grál kelyhet.

15. A Magyar Nemzet 2000/4/29-i számában jelent meg Fr. Kálmán Peregrin OFM írása, a *Szent Grál és a szent vér magyarországi tisztelete* címmel. Az utolsó vacsorán használt kehelybe fogták fel Jézus Krisztus véré a keresztfán, ez a szent vér. A Szentföldről a ke-

resztes háborúkkal ereklyék érkeztek Európába, a legnagyobb jelentőségűek a szentvér ereklyék voltak, szinte minden fontos apátságban volt belőlük. Magyarországon Kassán, Bátán, Győrben, Vasváron, Szegeden, Esztergomban őrizték. A szentvér kultusz központja Bátaszéken lehetett, Hunyadi Jánostól és Mátyástól sok ajándékot kapott az itteni kolostor.

A magyarországi szentvér kultusz legtöbb ereklyéje a török uralom idején elpusztult. Garamszentbenedeken, Kassán és a napjainkban Horvátországhoz tartozó Ludbregen még megvannak. A Wikipédián Ludbreg beírásával látható a díszes ereklyetartó.

16. Bálint Sándor néprajzkutató (1904-1980) Ünnepi Kalendáriuma az Országos Széchényi Könyvtár számítógépes könyvtárában is elérhető.

Május 3-ára vonatkoztatva, a Keresztfa megtalálásával kapcsolatban írja, hogy több középkori templomban, de Kálváriákon és szentképeken a megfeszített Jézus, Mária és János evangélista ábrázolásakor *„olykor a Grál kehely is megjelenik rajtuk...”*

17. A Grál hagyományban Anjou Gamuret lovaggal Parszifál atyjaként találkozunk. Parszifál azon kevés lovagok közé tartozott, akik bátorságuk és lelki tisztaságuk jutalmaként személyesen is láthatták a Grált.

Anjou Károly Róbert magyar király (1288-1342) Árpád-házi felmenőkkel is büszkélkedhet, nagyanyja IV. Béla unokája, Mária. (Anyja Habsburg Klemencia).

18. Többször szóba került Burne-Jones festménye (pl. a 14. oldalon). A szép alkotás látható a Magyar Demokrata 1997. szeptember 4-i számának borítóján is. Burne-Jones egy másik festményén, amely a Grált és tisztelőit ábrázolja, az egyik lovag kezében Árpád-sávos pajzs van, bár itt a fehér-ezüst csíkokban elszórt mintázat látszik. A Képes Krónika miniatúráira emlékeztet, ott több Árpád-sáv ábrázolás van, pl. Szent István felső ruháján.

Néhány rovásfeliratos szkíta, szarmata, hun, avar edényünk

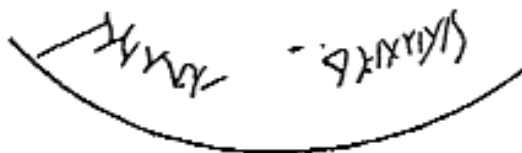
Az Isszik-i halomsír ezüst csészéje 1970-ben került elő Kazahsztánban, szaka szkíta királyi halomsírból az Isszik területen. Kr. e. 700 táján készült, a halott király mellett találták meg a régészek.

Szarmata kori edény: Ladánybenén, 1909-ben Józsa Pál földjén Kada Elek tárt fel egy hitelesített szarmata sírt, melyből kiégetés előtti és kiégetés utáni feliratokat hordozó agyagedény került elő. Sajnos az edény a II. világháborúban elpusztult Kecskemét bombázásánál. A Honlelél újság 2012/áprilisi számában a sajátomon kívül még kilenc megfejtés változatot közöltem. Bővebb megfejtésem szintén ott olvasható.

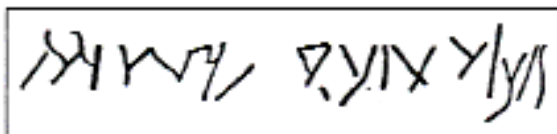
Az 1945 előtti megfejtők és tanulmányozók még láthatták az edényt, tehát rajzuk valószerűbb, így ezeket használtam fel. Jobbról balra haladó, magyar nyelvű az olvasatom. A harmadik szó a rajzoknak megfelelően változik.

1. ábra: Mészáros Gyula rajza alapján
a bal oldali felirat megfejtése: ÜRITI ESZT BERENGA

2. ábra: Banner János rajza alapján
a jobb oldali felirat megfejtése: ÜRITI ESZT BERENA

3. ábra: Szabó Kálmán rajza alapján
a jobb oldali felirat megfejtése: ÜRITI ESZT BERNÁTRA

A Nagyszéksői hun-kori kelyhet 2003-ban a Múzeumi Világnap alkalmából láthattuk Szegeden, de másolata a Nemzeti Múzeumban van. Kerek nyílásait színes üveg és kristálybetétekkel díszítették. Talpán rovásfelirat fut körbe. (6. KÉP)

6. KÉP

A **Nagyszentmiklósi Kincs** 23 megmaradt aranyedényéből 14-en rovásfelirat van. Megfejtései egyelőre nem teljesen megnyugtatóak. Az ötvös remekművek azonban mindenképpen megérdemlik, hogy a Grállal hozzuk kapcsolatba, különösen a 7-es számú korsón látható turul itatás okán. Látható az első belső borítón alul.

Az **Ozora-Tótipusztai ezüstkorsón**, mely 670 táján készült, Garam Éva régész talált rovásjeleket. A feliratot utólag karcolták be, nem a korsó készítésével egyidejűleg. Megfejtésem megjelent a Roga hun király című könyvben is.

Handwritten runic script consisting of four symbols: a cross-like shape, a vertical line with a hook, a vertical line with a hook, and a cross-like shape.

Jobbról-balra haladva az első jel BN vagy BO összerovás, ez a jel mutatja az írás irányát is. A következő betű az SZ, majd az ÍR szó összeróva, végül az IBI vagy JBJ összerovás. Ez az utolsó jel már Torma Zsófia újkokori leletein is megjelenik. Az összerovások kétségtelenné teszik, hogy ez a felirat a székely-magyar rovásírás egyik avar elődje. (Ez a hat sor a rovásírás részből hiányzik.)

A Grál lehetséges ábrázolásai

Mezopotámiai eredetű vagy egyéb ókori ábrázolásokon többször előfordul egy edény, melyből folyadék ömlik ki. Gudea sumer király pecséthengeréről írja Bobula Ida: „A borotvált fejű papherceg átveszi népe számára az élet vizének urától a legbecsesebb ajándékot”. (7. KÉP)

7. KÉP

Hasonló edény látható a Louvre-ban kiállított kőszobor töredéken és a Kr. e. 1800-ból, Mári-ból származó istennő szobor kezében is.

8. KÉP
Huszka József
könyvéből:
Óbabiloni Istennő,
agyagból, lapos
reliefben Telloból,
kezében
a "Grál"-al,

Huszka József könyvéből: Lapos reliefdísz a nijai romhely egy mennyezetgerendájáról a Takla-makán sivatagban. (Stein Aurél nyomán) (9. KÉP)

9. KÉP

Huszka József könyvéből: Hittita pecséthenger Baal-Istar és Tesub viharisten alakjaival. A jobb felső sarokban lévő jelenetet hasonlít-suk össze a dunántúli tükrösök rajzolataival. (10. KÉP)

10. KÉP

Ezekre az ókori ábrázolásokra emlékeztet **Pap Gábor Jó pászto-rok hagyatéka** c. könyvében feltűnt két dunántúli tükrös díszítése a XIX. századból. A kehelyből szökőkútszerűen törnek fel az indák, mint a mezopotámiai ábrázolásokon a folyadék, ez alá tartják poharukat a szereplők. Pap Gábor felhívja a figyelmet, hogy a képek kö-zéptengelyében bajuszos férfiarcok bontakoznak ki. (11., 12. KÉP)

11. KÉP

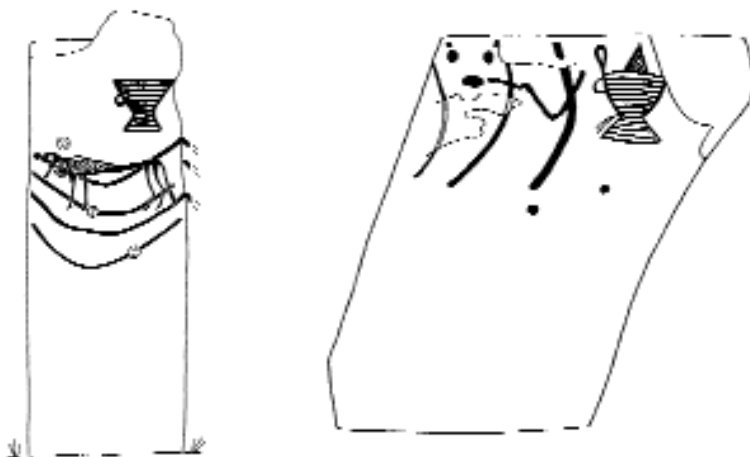
12. KÉP

Huszka József könyvéből: Részlet egy Curiumban talált ezüsttálról. Számomra úgy tűnik, mintha a szárnyas lények a mellső lábukkal egy kallantyút megnyomva jutnának hozzá az áhított folyadékhoz. (13. KÉP)

13. KÉP

A dél-szibériai okunyevi műveltség kőoszlopai közül kettő, rajtuk vésett kehely alakú edénnyel a Kr. e. III-II. évezredből. Méreteik: 280x83x50 cm. és 86x55 cm. Elő-szkíta alkotásoknak is nevezik a Jenyiszej folyó menti nagy számú kőbálványt. (14. KÉP)

14. KÉP

Csomor Lajos ötvös, Szent Korona kutató rajzolta a 15. képet, melynek aláírása: „Sumer stílusú szabir-magyar ezüst pohár a kuruktasi halomsírból. Kr. e. 2. évezred.”

A pohár rajzának közepén látunk egy nagy edényt, melyből az ülő férfi folyadékot oszt a balról érkezőknek, akik poharat tartanak a kezükben, majd jobbra távoznak. Lehetséges, hogy a Grál egy ábrázolását látjuk, amint éppen gyógyító hatását fejti ki. Az italt osztó férfi háta mögött egy életfa látható, mely ábrázolás megerősíti ezt a feltételezést.

15. KÉP

A Grál szó a magyar KIRÁLY szóból származik

Király szavunkat az akadémiai nyelvészet a szláv *král* szóból eredzeteti. Nyelvünk ősnyelv voltát Berzsenyitől kezdve (de bizonyára már előtte is) sokan bizonyították, így a szláv eredetet tévesnek ítélni lehetjük. A magyar nyelv egyébként is kerüli a szláv nyelvekben gyakori mássalhangzó torlódást, amely a *král* szóban is jelen van.

Jelen esetben a K és G hangok felcserélésére utaló példák érdekesek számunkra.

A K és G úgynevezett zárhangok, csupán a zöngéesség tekintetében különböznek egymástól.

Nézzünk néhány példát a két hang felcserélésére, először Molnár József-Simon Györgyi: Magyar nyelvemlékek című könyvéből.

SURGUDI	= Sarkad	(12. század),
GULCZAR	= kulcsár	(15. sz.)
AGH KEPEN	= akképpen	(15. sz.)
MEG KAZDAGULNI	= meggazdagodni	(16. sz.)
GARDINA	= kardinális	(16. sz.)
BODROK	= Bodrog	(16. sz.)

A király szó néhány változata ugyanebben a műben:

KRAL	= király	(11. sz.)
KERALUCNOC	= királyuknak	(14. sz.)
KYRALANOC	= királyának	(14. sz.)
KYRAALNE	= királyné	(15. sz.)

A Képes Krónikából (14. sz.):

KEISLA	= Gizella
--------	-----------

A Pozsonyi Krónikából (14. sz.):

BENDEKUZ	= Bendeguz,
KIZLA	= Gizella

A Münchener Krónikából (14. sz.):

KEJZLA	= Gizella
--------	-----------

Merészelnünk ezek után még régebbre visszamenni, a Bobula Ida által gyűjtött sumer-magyar szavakig:

GUBBU(+tu)	= kabát,
GIZAL	= kazal,
MU-UN-GA	= munka,
GAR	= kert, kerék,
UGU	= ük,
GUDADU	= kisdéd,
RAG	= rak,
GAGAZU	= kakas,
BIR-G	= birka, stb.

Czuczornál:

GACS	= kacs,
GALAGYOL	= kalatyol (karattyol), stb.

Közeli példák a 19.–20. századból, Sántha Attila Székely szótárából:

GELEGÓGYA	= kelekótya,
GÜLÜ	= külü (nagy, puffadt, düledt)

A székelyekről jut eszembe a KÓPÉ-góbé szópár, de a KERECSEN szóból ered a Gerecse hegység neve is.

Mikor a X, XI. században át kellett térnünk a latin betűs írásra, annak ábécéjében a következő 13 hangunkra nem volt jel: TY, GY, NY, LY, K, J, SZ, ZS, CS, Á, É, Ö, Ü. Ez is egyik lehetséges oka a KIRÁLY szó GRÁL-lá alakulásának, a K betű hiánya miatt a G-t használták.

Eliade írja a Grál szó magyarázatáról, hogy két amerikai kutató Henry és Renée Kahane a görög „kratér” szóból eredezteti, mely bor és víz elegyítésére szolgáló edény. A K-G hangcserét tehát ebben az esetben ők is elismerik.

Feltételezésem szerint tehát **király–kerál–kral–gral** az átalakulási folyamat. A Grál kehely tehát „király kehely”, azaz a királyok, vezérek, fejedelmek használták kinevezések, beiktatások alkalmával, mint ahogyan a következő részben bizonyítani igyekszem.

A sztyeppei csészetartó szobrok kezében jelképes Grál kelyhek vannak

Sebestyén Gyula Rovás és rovásírás c. könyvében látható kőszobor, melyet 1722-ben fedeztek fel, hívta fel a figyelmemet a csészetartó szobrokra Grál kehely keresés szempontjából. (16. KÉP)

16. KÉP

Kállay Ferenc 1861-ben megjelent *A pogány magyarok vallása* című könyvében hosszabban értekezik a „kún sírhalmokról s kún bábokról”. Egy Szibériában talált kőszoborról írja: „...keletre fordult arczal kezében csészét tart, azt a köldökéhez szorítva.”

Hogy hazánkban miért nem találhatók, arra azt hozza fel, hogy krónika és törvény nyomok ugyan létezésük mellett szólnak, „de a hosszú viharos idők alatt el is pusztulhattak az ily kőbábok, kivált hogy a pogány emlékek kiirtása első királyaink által tüzetesen munkába is vétetett.”

Bővebb irodalmat találtam róluk Fehér Géza: *A bolgár-török műveltség emlékei és magyar őstörténeti vonatkozásaik* című könyvében (1931). Bár Fehér Géza a legtöbb csészetartó szobrot ó-töröknek tartja, elismeri, hogy „olyan kőszobrokon is találunk török rovásos felírásokat, amelyek nem török sírszobrok, hanem régebbi emlékek, amelyeket csak felhasznált a későbbi török lakosság. Itt tehát a felirat és az ábrázolás között semmiféle kapcsolat nincs.”

A sztyepei szobrokat, mint már Kállayinál is olvastuk, gyakran nevezik kunbabáknak. Pálóczi Horváth András írásából idézek: „A kunok hagyták maguk után azokat a monumentális kőszobrokat, amelyekből valamikor még több ezer példány állt a dél-oroszországi sztyeppén. Napjainkra csak mintegy 600 darab maradt meg, nagyrészt szovjet múzeumokban. Ezek a szobrok az elhunytat portrészerűen, díszes viseletben, kezében csészét tartva, állva vagy ülő helyzetben ábrázolják. A kunok férfiaknak és nőknek egyaránt állítottak szobrot, ellentétben a türkökkel, akiktől csak férfi szobrokat ismerünk. A halottak emlékére állított szobrok nem a sír fölé kerültek, hanem különálló magas halomra... arccal Kelet felé, köréjük pedig kőkerítést építettek. Valóságos szentélyekről van tehát szó, amelyek az ősök kultuszának színhelyei lehettek... A múlt század közepén keleti utazásai során Jerney János igen sok szobrot leírt, néhányat le is rajzolt, két töredéket haza is szállított Magyarországra. Ezeket a töredékeket 1844 december 2-án bemutatták a Tudományos Akadémia ülésén Jerney levelével együtt, amelyben ő a kérdéses szobrokat a magyarok emlékeinek tartja.”

Fehérné Walter Anna könyvéből: részlet Bilge kagán sírjáról.

17. KÉP

A rajzon látható szivecskés minta és a madár – galamb vagy sólyom – népművészetünk jellemző díszítőelemei közé tartoznak.

1997-ben Ótörök kőemberek címmel Kunkovács László Néprajzi Múzeum-beli kiállításán láthattunk kitűnő fényképeket a csészetartó szobrokról, melyek az ismertető szerint VI. és IX. sz. között készültek. Az ismertetőben ez is olvasható: *„A Kárpátoktól Mongóliáig terjedő egybefüggő sztyeppeövezet történelmének néma tanúi az esőverte bálványyszerű szobrok...*

Nem egyszerű sírkövek, mert nem az elhunytak csontjai fölött emelkednek. Magyarázatukkal több ágon próbálkoztak a régészek. Legvalószínűbbnek az látszik, hogy a jeles személy kőképét az áldozóhelyen állították fel és a szobor állandó motívuma, a kézben tartott csésze jelzi, hogy ő is ivott a halotti toron a többiekkel... Nincs két egyforma kőszobor az eurázsiai sztyeppen.”

A forrásokból tehát megtudtuk, hogy ha néhány szobron ó-török felirat is van, nem köthetők kizárólagosan ehhez a néphez.

Mivel nincs két egyforma, mindig egyéneket ábrázolnak, egyéniségeket, tehát nem elnagyolt, leegyszerűsített, egymással felcserélhető, összetéveszthető síremlékek, sírkövek ezek.

Feltételezem, hogy a szobrok csészei Grál kehely jelképek, kitüntetés, kinevezés, csatlakozás, szövetségek, szerződések kötésének kellékei, egyfajta érdemrendek is.

A Kárpát-medencétől egészen Kínáig a lakosság szkíta-hun-avar elődeink fennhatósága alatt élt. Ők, mint az égből hullott vagy Heraklésztől kapott csésze, azaz Grál kehely jogos örökösei, ennek jelképes másolataival nevezték ki, ezzel avatták az adott területen helytartóikat vagy a csatlakozó fejedelmeket. A szobrok tehát szkíták-hunok-avarok által kinevezett sztyepei helytartókat ábrázolják, akik jelképes Grál kehelyeket tartanak a kezükben. Öv, pohár (kehely, korsó), ivókürt a hatalomba való beavatás, kinevezés kitüntetés kelléke, jelzője vagy a csatlakozó fejedelmek befogadó elismerése.

Ezt a feltételezésemet a következőkkel tudom alátámasztani:

A szkíta kincsek között többször fordul elő egy aranylemezke, melynek ábrázolásáról Brasinszkij azt írja: *„Trónusán ülő istennő (Tabiti?) vagy fejedelemnő, előtte rhütonból (ivókürt) ivó szkíta férfi.*” A kép az első belső borítón felül látható.

A Szkíta aranykincsek c. kiállítási jegyzékben Firszov és Zsuravljov így magyarázzák a jelenetet: *„Ebben az ábrázolásban egyes kutatók a szkíta istennőt Tabitit látják, amint hatalmat ad egy szkíta királynak.*”

Itt a hatalom átadás jelképe csésze helyett az ivókürt, mely szintén jellemző méltóságjelvénye volt szkíta, hun, avar elődeinknek, pl.

a rovásfeliratos nagyszentmiklósi ivókürt, vagy a Nemzeti Múzeumban állandó kiállításon látható avar csészek, korsók, ivókürtök.

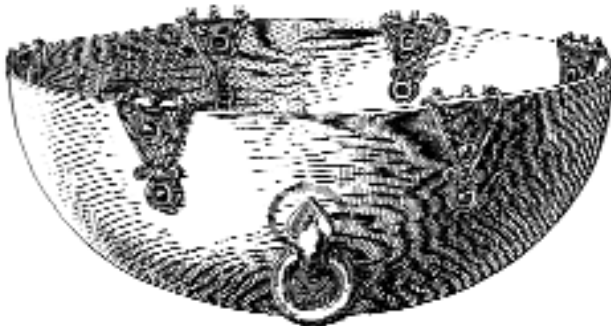
A Csíki székely krónika részben egy bizonyos „szeretsendio kelly-he pohár” története köré szövődik, amelyet a szkíta Anacharsis hozott Görögországból. Kőváry László pedig feljegyezte, hogy a mai Székelyudvarhely mellett magasodó hegyen lévő Budvárban (Buda várában) őrizték.

Nem csak a pohár, de a krónika eredetiségét is vitatják némelyek, ám olyan nagy tudású emberek, mint Szabó Károly vagy Orbán Balázs eredetinek ismerik el. Sombori József későbbi udvarhelyi pap és esperes 1835-ben tanulmányt jelentet meg róla, *A hajdani nemes székely nemzet áldozó-poharáról* címmel. Értekezését a következő mondattal fejezi be: „Az iratos pohár azután mind az mái napig a nemes Sándor nemzetség birtokában maradt és csak nagyobb gyűlések, nevezetesen a csíki főtisztek béiktatások alkalmatosságával fordul elé.”

A „béiktatások” során való alkalmazása is alátámasztja azt a feltevésemet, hogy a csészeket a feljebb már részletezett ünnepélyes hatalom adási alkalmakkor használták.

Jelentős, hogy asszonyokat is ábrázolnak a szobrok, ezzel is alátámasztva azt a tényt, hogy szkíta-hun-avar elődeinknél nem kellett a nőknek egyenjogúságért harcolni, mint a nyugati társadalmakban.

Hatalmi jelvények ezek a csészek, melyek a Grál tulajdonságaiból eredő feladatokat róttak lovagi erényekkel rendelkező viselőjükre, testi, szellemi, lelki táplálékot, értelmes emberi tevékenységet biztosítani alárendeltjeiknek, a rájuk bízottaknak, mindazt, amit annyi oldalon leírtak a Grálról értekezők...

Összegzés

A hátsó borítón két szép edény látható. Az egyik 8000 év körüli Tatárlakáról, a másik 6500 év körüli Kukutyinból (hivatalosan: a moldvai Cucuteni műveltség). Azt szeretném ezekkel az edényekkel kifejezni, hogy a Grál története igen régi. A Föld legrégebbi története közé tartozik, hiszen a szkíták is azt mondták magukról, hogy ők a Föld legkorábbi nemzete.

Nem tudhatjuk, hogy hol van most a kehely, de keresni kell, útközben erényekben, tudásban gazdagodva.

Eliade írta: *„Ami fontos, az a Grál rejtőzködésének szimbolizmusa: Azt fejezi ki, hogy egy titkos hagyomány egy adott történelmi pillanattól elérhetetlenné válik.”*

Mikor vált számunkra, magyarok számára elérhetlenné ez a hozánk oly sok szállal köthető hagyomány? Koppány felnégyelése, Zách Felicián felkoncolása, Szent Imre herceg furcsa halála, Mátyás király megmérgezése okán rejtőzik előlünk? Vagy tán 1789-óta, amikor a francia forradalom ürügyén feldúlták a kamalduli remeték kolostorát Párizs mellett és elrabolták vagy elpusztították II. Rákóczi Ferenc ott őrzött szívét?

A Jézus előtti Grál hagyomány a szkíták-szarmaták révén egyértelműen köthető a magyarsághoz. Jézus szkíta származása mellett meggyőző érveket sorakoztatott fel Zajti Ferenc festő, történész, keletkutató, a Magyar-Indiai Társaság alelnöke. Badiny Jós Ferenc sumerológus pedig a szintén szkíta eredetű pártusok népéből való származására sorolt fel bizonyítékokat. Tehát az Utolsó vacsora kelyhe is méltán került a Grál történetébe.

Ezt szerettem volna megerősíteni, az érveket szaporítani a párhuzamok felsorolásával, valamint azokkal az észrevételeimmel, hogy a Grál szó a magyar király szóból ered és a sztyeppe csészetartó szobrok kezében jelképes Grál kelyhek vannak.

A Grál történetének magyar vonatkozásai kifogyhatatlannak tűnnek, mint maga a kehely... keressünk tovább...

ԳՄԸՄ ԻՈՅՑՄ .ԿՅՕՃ ԱՅ ՕՅԿՆՅՕՅՅ ԵՅՕՅԻԻՄԿԿԿՅ ԻՕԿԻՅ
ԻՆՅԿԼՅՅՏ Գ ,Կ-ՅՕԼՕԻԻՅՈՒ ԵԿԻ ԱՅՑ ԿԿԼՅՆՅՕ ԵՅԽԱՄՅԱ
-ՃԿՅՆՅՄ ՕԿՕԿՕԿԿԻՅ ԻԿԻԼՕՂՅՅՏԻԿԿ ԳՄՅԼՄՅ ԻՅՅՄԼՕՆԼ
ԿԿԿԿԿԿ ԿԿՅԿԿՕ ԵՅ-VX ԱՄԿԿ IVXXXXVXIIIIVX ԱՅԿԻՕԿ ,ԿՅԻ
ՆԿ ԿՅԿԿԿԿ ՆԿ ԿԿՂՅԿԿԿԻ .ԵԿՅՅՅՕԿԿՅՅՅ ԿՆՕԿԿԿԿԿԿ Կ
-ԿԿԻ .ԱՅՆԼԿԿՅԱ ԿԿԿԿԿԿ ԿԿԿԿԿԿ ԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿ X ՅV ՅV
-ԱԿ ԱԻ ԵՅԽՆՅԿԼՅՅՏԻԿԻԻ ԱԿԿՅԱ ԿԿԿԿԿԿ ՅV ԿՅՅ ,ԿԿՂՅ
ԿՅ ԱՅ ԿՅԿՅՕԵՅՅ ԿՅ ,XXՃՕԱՅԱ Կ ԻԿԿ Ա .ԿԿՅՅՕԼԿԿՅԱ
-ՆԻԼ ԿԿԿԿԿԿ ԵԿԿԿԿԿԿԿ ԵՅԽՆՅԿԼՅՅՏ Կ ԿԿԿԿԿԿ ԿՅՆԿԿԿ
-ԱՅԻԻԿԿՅ ԱՅԵԿՕՆԿԿ ,ԵԿԿԿԿԿԿ ԱԿԿՅԱ ԵՅՅՅԿԿ ,ԱՅՆՅՕ
ԿԱՅԿՅԱՅՅ ԱՅՕԿԿՆՅ ՆԿ ԿՆՅ .ԱԿԿՅԱԿԿ ՅԿԿՅԱԿԻ ,ԱՅԵԵՅՄ
-ՅԻԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿ Կ ԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿ ԿԿԸՄ ԻՈՅՑՄ ԿՅՆԿԿԿԿ ԱՅ
-ՅԻԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿ Կ ՅԻ ,ԿԿԿԿԿԿ ԿԿԿԿԿԿՅ ՃԿԿԿԿԿԿՅ ԻԵԿԿ
.ԱՆՅ.ԵԻԿԿԿԿԿԿ.MMM :ԵԿԿԿԿԿԿ ԱԻ ԵԿԿԿԿԿՅՅ ԿՅՅՅԿԿԻ ԻԵԿԿ

ԳՄԸՄ ԻՈՅՑՄ ԵԿԿԿԿԿՅՅԿԿՕ ԱՅՄՅՄՅՅ ՕԿԻՕ ԿՄՅԿԿԿ
-ԵԿԿԿԿ X ԿՕՅՅՅՅԿԿԿԿ ԕԿԿԿԿԿԿ Կ ԿՅՅ ,ԻՕ ԿԿԿԿԿԿԿԿ ԿՆԿ
ԻԿԿՅՆ ՃՄՅՅ ԱՄԿԿԿԿԿ **ԱՄԻՈՅԿԿԿ** ԱՄԻԿԿԱ ԿՅ ԵԿԿԿԿԿ
-ԱՅՄ ԵՅԽ-IIIIXXXVX ԿՅ ԱՅԿՅՆՅԻ ԵՄԿՕՆԻԼ ՕՅԻՕԿ ,ԿԱՅՄ
ԿԿԸՄ ԻՈՅՑՄ .ՅՕՅԱՅՅ ԿՅԱՅՄՃԿԿԿԿ ԻԿՅՅԿԿՕ ԿԿԿԿԿԿԿԿԿ
ՆԿԿԿԿԿ ԿԽ ԿԱԿՆՅՕ ԿԻ ՄՅՅ ԿՄԿԿԿ ՆԿ ԿՅՅ ,ԻՆՅԱՅԿԿԿՅՅ
-ՕՅՅՅԻ ԿԻԿ ԿԿՕԿ ,ԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿ ԿԿԽ Կ XXՃԼՅՕ ԱՅՄՄՅ
-ՅԱՅԻՕ ,ԱՅԻԱՅԿ Կ .ՄՅՅԱԿԿԿԿԿԿԿ ԻԿՅՅԿԿՕ ԿԻԿ ԿԿՕԿ ,ՄՅՅ
-ՅԱ ԿՄՅԿԿԿ ՆԿ ,ԵՅԿԿԿՅՅ Կ ԵԿԿԿԿԿԿԱՅ ԱԻ ԱԿԿԻ ԿԿԿԿԿԿ
.ԱՅՅՅԻԿ ԻԿԿԿԿԿՅՅԿԿՕ ԿԿԿԿԿ ԿԿՕԿԿԿԿԿ

ԿԻԿԿԿԿ Կ ԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿ ԿԱՅԿՅՄՅՆԻՅ ԿԿԸՄ ԻՈՅՑՄ
-ԿԿ ԵՅԽՅՄԿԿՕ ՃԿԿԿ ԕՅԱՅԻՕԿԿՄ ,ՕՅՕՅԿՆՅՅ ,ՕՅԿԿԿ X ԵՅԻՕԿԿԿ
-ԻԿՆՕ Կ ,ՃԿԿԿԿ ԿԿԿԿԿԿԿԱ Կ ԿՅՅ ,ԿԿԿԿ ԱՅԱՅԵՅԱ ԵԿԿԿԿԿԿ
-ՅՅ ՕՅՕԼՅՅ ԵՅՅԿԿԱԿՕ ԿԿՅՅՅՕԿՅԱՅՅՕ ԵԿԽ-.I .IV ԻԿԿԿԿ ԱՄԿ

0H0T-M3) 0T0H03 09XH0YΛ0M00 0T03B9M9M Y33030 9
03ΛT3 .9 .Λ T03H30 Λ01 0T+9X "09X99M99
03H3 Λ3B 3YAKΛ31 Y0MDKO Y03Λ31Λ3B 09X-IIIXXJIIIV*
.Y0009Λ9HHC00 Y3H3BΛT

(V*II) M0H09M0M H0330 :0M19M 09019X

-30HMX 0T03YHKY Λ0Y1M33 03Y0T1 03X03YKO 9 03XX3
-0X9Y - 03HT ΛΛT0 XX3Y030 TΛ9M) .M0H0D03YΛ30 Λ3001
ΛT Y3MH0 Λ0Y93Y93 03ΛT #3 0M19M 09019X .(0M19M TИ
-0000H H9#9B 9T03Λ3M M9HΛ 9 Λ0 HMDYH9 H9 Y00H030M30
03T1T H9T9B0Y 9 M0X0Λ0Y10# 03M3 03T303X ,9H9Λ9Λ
0Λ3H30 Y9H9T9B0Y 9 M10 XX3ΛT0Λ3M 9 ,T19M .Y0Λ3B300
-93 9 09009 Λ0 Y9M0T1 #9) #3 Y9MΛ3B 09H0Λ 9Λ9MHC0T9M
,M0X9M0T1 9 Y0T090 9 9H0M0T0 .Y0T090 #3 09X900T9Λ
-TΛ M3M0Λ0ΛY1M3Λ 03003 Y0T03H Λ ,090M0CΛ93 H030HMDYH9
HMDYH9 H9.. :H3Λ30IK #T 03H31 9 .Y191M0T T0H0M3 M9H30
-H3T30M30 3H03H 03Λ3Y300YHKY Y13D033Λ3 Y0YKΛ HK09T00B
9 09XY900YΛ9M XX9Y00H00MΛ03#3T0 ,YM0Y1Y3M 0Y1Y33
".ΛT 09X0T9T9M99X ,03X0T0Λ3B300 ,09X09B0#93 H9#9B

(IIV*II) 3Y303H0Y M9HΛ Y031 9 :9Y0Y H1T9M3D0X

M0Y 09Λ9Y9Y0B3X 0HKO Λ3M01 0909B9T0HT M9HΛ 9
00Λ .H0Y10 ΛT 3H0300YHKYΛ0 03300 0MΛ3D 0H0Λ9H 9
M0H99T9 03M93H3BΛT 03XHKO XX3Λ3M01 ΛT+T3 ,Λ0Y000
-01 9 #03 ,M09TΛ33 ,0Λ9MΛ0 H9 390 YΛ9Y9YH00019Y ΛT
Y9H9303 0H0TΛ9 Y00YH9Y 03XH3X #9) 03030
-093 9 OK3ΛY3 M09YH0M Λ0BΛT M H039 03X-VXXXXJIIIV*
.M3 3Y3Y13H 09XΛ9ΛY939 T3M9300

- Ծ ԳՄԳՈՇՅ Գ ԼՆՄԿՔՆՄՅ ԻԳՅՅՈՒ ԼՄԼՈՒԳՅ) .ԿՆՕՆՄ ԻԼՄԼ
 -ՄՅՍ ՕԳԻԳՅՅՈՒ Գ ԿՆՕՆՄ Գ (ՆՃՄՅՅԻ ՄՅՄՁՈՒԻՆՅԻ ԵՂԻԿՈՒԳԻ ԾՍ
 ԳՄՈՇՅՕՄԿԳ ՆՇՈԳԿԳՃ Գ ՕԿՔԼԿԻ ԻԼՄԼՈՒԳՅ Գ ԿՁԼ ,ՕԳԿԼՄՈՒ
 ՕՇՇՄՃ Գ ԼՆ ԳՄԻԿԿԳ .ԻՍ ԿԿՇԿԻՇ ՄՇԿՄՇՄՈՒԼ ԻՓՈՒԻՍ ՇՄՃ
 -ԼԿԻ Գ ԼՆ ԿԼՄԼՈՒԳՅ ՕԳԿԻԳԳԿԿԼՅՅ ՆԳՄՇՄԼԳԻՇՈՇՄՃՄՅՅ
 -ՇԸ ՅՅՆ) ԿԳԻԳԼ ՄԿԼՇՄ ԻՍԳ ,ՕՆԿՄՅԿՅՄԿՕ ԿԳԼԳԿԿԻԳԻՍ ՕԿՔ
 ՄԿՈՒԼ Գ ՔՇՃ ,ՅՅՈՅՄՅԿՅԿՅՅՅ .ԿԳԼԳՅ ԳԿԻԳՄՅՅ ,ԼԻ ԳՈԳԼԳՅ
 ՕՇՇՆՅ ԿՅԿՇՇԿՈՒԿԿ Գ ,ԿՄՇՄ ԿԿՈՒԿՕ ՕՅՈՒԻՍ ԿԿՇՅՕՄՄՅ ԽԳ
 .ՅԳԿԿՇԿԻՍԳԼԳ ԵՅՁՄՅՅՅՅՅՅ

(ՋII) ՆՇԻՃ Գ ՈԳՃ

- ՕՇՓՈՒՍ ՄԿՈՒԼ Գ ,ՆՃԿԿՅՈՒԿՍ ԳԼԳԼՄԻՍԻ ԳՄԻԿԿԳ ԽԳ
 ՅԳԿՈՒ ԵՅԻԻՄԿՈՒ ՆՃԿԿՅՈՒՅՅ ՄՅԻԻ ԻԳՈՒԿԻ .V ,ԳՅՅՈՒՄՅ
 -ԳԼԳՄ ,ՄՁՈՓՈՒՍ ՇՄՃ ԿՆՕ Գ ,ՄՁՈԳՄԻԿԿԳ ԼՆ ՄՁՈԳԼՇՈՒ
 ԼՆ ՄՁՈՈՄՃԿՈՒԳ ԳԿՄՅՍ Գ ,ՄՁՈՒԻԻՍՅՅԻԼ ՆԳՅՈՅԼ Գ ԿԻՅ
 ԽՇՃԼԳԼՈՒԳՔԳՅ ԳՄԼՇՍ ՄՇՇՄՅՅ) ,ԿՆՕ ՕԳՇՈՒԳՄԻԻՇ Ձ ԽԳ
 -ԼՇԿՇՇՅ .ՄՁՈՒԼՇՄՃ ԼՆ ՄՁՈՒԳՄՃ ,ՄՁՈՒԳԻԼԳՄՇՄ ՁԿՅՃԿՕ
 -ՄՇ ՄԿՇԼՇՇԼԻՈՒՅ ՕՅՅԳ ,ԿՇԿԿԻԳ ԽԳ ԽԿԳ ՅԳԿԿՇԿՈՒԿԿ ՕԳՇ
 -ԿՕ ԿԳԼԳԿԿԻԳԻՍ ՈԳՇՇԳՄ ԻԳՅՅՈՒ ՔՅ ԳՄԻԿԿԳ ՔՇՃ ,ՇԿԳՃԼԳՄ
 -ՅՄՅՄՈՅԼ ԼՅՕՆԿՈՅ ՄՇԿՇՇՇՈՒԻ ՓՈՒԻՍ ՇՄՃ Գ ԻՍԳ ,ԻՄՅԿՅՄ
 -ՇՅՈՒ ԿԿՅՄՅՅ ՈՒԻՍ ՆՄՅԿՅՇՅԿԿԿ ԳՄԻԿԿԳ ՈԳՄՃ .ԻՍ ԿՄԿՈՒ ԿՅՕ
 -ԿՅԿՇԻՈՅ ՆՅՇՅՅ ՆԳՇՇ ՅԼՇԿԻՅՄՄՅ ՕՅՄՅՄՈՅԼ Յ ,ԿԿՅՈՅՅՅՅԻ
 ԼԳՄՇՈՒԳ ԿՇՇՇՈՒԻ ԽԳ ՆՃԼՇԿՈՅԿՅՅ ՄԳՄԿԻՇՃ ՔՇՃ ,ՅԿ
 -ՅՅՅՈՒԿԻԳՃ ՄՅՕՕՅԿՅՄԿՕ ԻԳՅՅՈՒ .ՅԿԿԿԿԿԻՅՅ ՅՈՒԿՈՅՅՅ ԿԿԻՅ
 ՅՅՅ) ԻՍ ԿՅՇՅՄՅՄՈՅԼ Գ ՔԳՄ ԿՈՇՇՇԳՄ Գ ԳՃ ,ԿԿԿԻՇՅՅ ԿՅԿ
 -ԿՕ ՕՅՄՅՄՈՅԼ Գ ԼԻ ՄԿՈՒԼ Գ ՔՇՃ ,ՇՇԻՇՄԳՄ ՆՅԼԻ .ՕԳԻԻԳ
 -ՇՄ ԼՆ ՄՈՅՅՅՅՄ ԿՆՇՇՇՅՅՅ ԽԳ ԳՈՒԳՈՒԳՅՅ ԽՅ ,ԿՄՇՄ ԿԿՈՒ
 .ՕՇԻԳՈՒՇՅ ԿԳԼԳԻՇՇՇԻԳԼԳՈՒ ԳՄԻԿԿԳ ԼԳԻԼԳՄ

- 1883 0102YHKY YH289 ,83YH3M3Y2YM30 YH9 29XTH2009
- 20 Y902Y9M2A98 9M1Y9Y YH38 ,M2H2M2H3A XXKY A2Y 021H38A1 3) 0209M4Y9Y9M9 #28 ,M2H2M2H2A 9 Y3Y3Y3Y11 .Y1H9A1 H9 M30
- 33X1 9 YH38 ,XXKY YM2M YH289 ,82M2020A #M H98 98 09Y9Y9M9 Y303H2H3M 2H2009M4Y9H A2 "Y902YH9Y038" 133 .0YM3M
- A2 131H0M31A ,9M1Y9Y ,9M2H1 #28 ,2Y38H3M3Y2YM30 M2H2A 9 H38038 ,03YKYKO Y1A202H3H2H2M H28YH9 .09Y192198 Y38030
- 20 Y902Y9M2A 23X-V311 9 Y3H40 2811 20218 9 H98 9
- K0 M2H20X9A H9091 ,2811 09Y92H 9X90 ,02Y1A2M 3X .2Y98A9M20 A1 23XMDKO YH1 23AKH
- 31A38 ,Y9YH209M2020 29H09# A20H20 M2H2A 9 M3M18
- 11 ...92M2M 22Y3838M 9 .M3 ,A1 23X83A H3M 0922) 0102M A1#9M , "03830 M2H2A 92M2M 22Y3838M" H9H9 ,23X28 ...09221 ,032A3832) 232018 9A9H2020

(Y3M2H) 92M2M 22Y3838M

82M2Y9M20 92M2M 22Y3838M
 22M20H2Y H9M1A 9201 02MK) 1MKH
 H2030 2M2M29Y 92M2M 22Y3838M
 H203Y 2Y9M281A 20M20 Y98M21Y90
 3#38 M2A31138 92M2M 22Y3838M
 3#30 M2A23Y11 2Y9H20X138 #3
 03830 M2H2A 92M2M 22Y3838M
 ...0383138 AKM28 29XH90 2H2020

-ԱՅ ԽՂ ՕՅԿՅԱԼՈՒՆ ԿԻՅՅԱԼԻ ՉԱԼՈՒՄՅՕ – ԹՊԻԻԹ ՈՒՋ ԳԼՈՒՆ
ԿՅԱԼՈՒՆ (IIIVXJII) ԱԶՄՈՒՅՆՈՒԿԿԿ ՕՇՈՒՋ ԻԳՅՈՆ

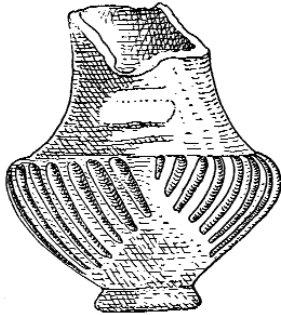
ԻՅԻԶԱՅ ԱԳԻՅԱՅԱ ՕՇՈՒԳՔԳՑ Գ ԿԳՋՅԿ ԹՊԻԻԹ ԻՈՋԿԿԿ...
ԿԿԿԿԿԿԿԿ ԳՅՆ ԱՇԱԿՅՄԿԻ Գ ԻԳԽ ԿԳՋՈՇԿԿԿԿԿ ԱԻ ՉՈՒՕ
ԱՈՋԿԿԿ ԳՄ ԿՈՋԿԿԿԿ ԿԿԿԿԿԿ ԱՇ ԳԼՈՒՆ ՅԿԿԿԱ
ՉԳԿԱ ԱՈՒԿԻԻՕ ԿԻԿԿԿ ԵՇՕԻՕՅԱ ԻԳԱՇԿ Գ ԱԻԳՔԱ
ՅԽ-IIVXXXJV ԱԻԻՅԿ ԿԻԿԿԿ ԱՄՋԿԿԿԿ ԿԳԽ-XXXV
XXXV ԻՈՋԿԿԿ ԳՇՋ ԿՅՕ ՕԿՈՈՅԱՅԿԿԿ ԿՈՒԳ ԳՋ ԿՅ ԿՈՈՋ
-XXXXXIIII ԻՇՕՕԳ ԿԳԽ-XXXV ԱՅՑ ԿԱԳՋ ԿԳԽԳԻՇՕ ԱՅՄՇ
-ԱՅՑ ԵՅԽ-IIIIXXXJIIII ԻԳՑ ԱԻԻՅԿ ԳԼՈՒՆ ԿԿԿԿԿԿԿԿ ԵՅԽ
-ԱՅԻՇ ԳՅՆԳՋ ԿՈՋԿԿԿԿ ԳՅՆ ԳՇՋ ԵՇՏԻՕԱԳՄ ԿԳՋՅԿ ԿԱԳՋ
-ԱՇԿՕԱՇԱԿՅՄԿԻ Գ ԿԻՆ ԿԿՅՄ ԵՇԱԳԻԻՅԿԿ ԻՅՋԿԿԱ ԳԿԿԿ
ԵՈ ԵԳՈԻԳԼ Գ ԵԳՄ ՅՆՅԽ ԵՅՄՇՆ ԵՇԱԳԻԻՅԿԿ Գ ԵՅԽ
ԵԳՈԻԳԼ Գ ԿԿԿԿԿԿԿԿԿ ԱԻ ԳԿԱԿ ԻՈՇՅՇԿ ԿՈՅ ԳՇՋԳ ԿԻԿ
-ԱՅԻ ՕԻՔՅ ՕԳՇՈՇՈՈՋ ԵԳՇՈԳԿԿԿԿԿ ԵԳՇՈԳԿԿԿԿ Գ ԱԻԻՅԿ
ԿԿԿՇ

-ԿՕ ԿԿԿԿԿԿ IIIVXXXJIIII ԱՇ VXXXJIIII ԿՅԱՇԱԿՅՄԿԻ Գ
-IIIIVXXXJIIII ԳՇՋ ԿԿԿԿ ՕՅԿԿԿՈՇՈՇՈՇՈՇՈՇ ԱԶՄՈՒՅՆՈՒՅՆ
ԿՅԱՅ ՕՇՏՈՈՈՈՈՈՈՈ Գ ԿԻԻԻԻ ԿՈՈՇՈՇՈՇ ԳԼՈՒՆ ԵՅԽ
ԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿ :ԳՇՇ ՈՈՇՈՇՈՇ Գ ԿՅՄՇԱՇԿԿԿԿԿԿ ԻԳԿՇ
-ՅԿ ԳԿԱՇՕԱԻՔԱՅՑ ԱՈՈՈՇ ԻՅԽՅՅՅՅՅՅ ԻՇՈՈՈՈՈՈՈՈ ԵՅԱԳՋ
VXXXJIIII ԿՇ ԳՅՆ ԻԳՑ ԻՅԻՈՈԱՅԻԼ ԵՅԽ-IIIIVXXXJIIII ԿԳՋ
ԿԿԿԿ ԱՇԿՕԱՇԱԿՅՄԿԻ Գ ԵՇՏԻՕԱԳՄ ԳՅՆ ԿԿՈՈՒԳ ԿԿԿԿԿ
ԻՅԻՇՅԻՅԿ-ԿԿԿԿԿԿ Գ ԳԼՈՒՆ ԱՇ ԿՈԱՅԻՇՅԽ ԿԻԻԿԱ ԱԻԻԻԳ
-ԱՇՕԱՅ ԿԱՇՄ ԱԳՄԳԼԳԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿ ԳՇԱԳԻՇՈՒԽ ՈՈՋ
-ՈՋ Գ ԳՇԱԳԻՇՈՒԽ ԻԳՅՅՈՆ ԿՅԱՅՇ Գ ՅԻ-VXXXJIIII ԳՄԱԳԱ
-ՅԱՅԿՕՅԱ ԱԻԻՅԿ ԻԳՅՅՈՆ-ԿԿԱՈՇ Գ ԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿԿ ԵՇՇ
ԿԿԿԿԿԿ

ԼԳԼԼԳՄՇԼ ԿՅԻՄՅԳԼ ԸՇՈՂ ԵՂԽԸԳՅՇՔԳՋ ԼԳՆԼ Գ .IIVX
 ԼՇՄՅՕ ԵՇՆԳ ԼԳԹԻՆԳՅԻ .ՕՇՄՆՇՕՄԳԼԳԿ ԿՇՇՕԳԿԳ ԼԳԹԻՆԳՅԻ
 -ՁՅԼ ԼՇ ՕՄԼԳԼՆՇԿԿ օԲՕԳ ,ԿԿՇՆՇԿՆԿԿ ՇՆԿՕ ՕՇԼԳՄՇԼ
 Գ ՕԳԿԿԳՋԿԳԼ ԼԲ ԵՅԼՅՕՅՅՅԻ ԿՇՇՕԳՅԼԳԿՄԻ ՕՄԼԳԼԳԿԿԿ ԲՕ
 .ԿԼԳՆԼ

-III VXXXVXII*) թԳՆԲՕ ՆԳՔԳՅ ԿՆՅՄՇՆ ՕՇՆԳՕ ԸՇՈՂ Գ
 -ԲՅՕՄՇՈԿԿ ԼԲ ԼՅՕՕՇՇՅՅԼՅՅՅՅ ԲՆԳՋ-ԲԳՆԳ (II VXXXVXII*)
 -ԼԿԳՋ ԳԻՈՂ .ԳԲՆԳՅ ,ԳԿԳՇՇՇ ԳԼՇԿ .III ԳԻՈՂԳՔԳ ,ԿՅՋ
 .[ԳԲԲՇՅՅՅԼՕ ԼՆՄԿ

ՅԸՇՅԿԼՅՅՅ ԼՅՇՇԻ-ՅՇՆՄԿ ԿԼԿՆՅՕ ԳԽՇԻ ՆԿԻԿԿԿԿ .III VX
 ՆԳՔԳՅ Գ ՇԿԳՋԿԳԼ ԼԳԿԿՇՕԼԳ ՔՅԻ Գ .(ԵՇԼԳԲՇՇ .III X Գ .ԼՅԻ)
 -ՇԿ ՕԳՇԳՅԳԻ Բ-III ՆՅՄՅՅԿԿԿԿ .II VXXXVXII*) ԳԿՆՕՇՅՅԻԲ
 Գ ՕՅՅԳ ,ԵՇՇՅԿԼՅՅՅ ՕԲԼԳՅ ՔՅ ԼՅՇՇԻ-ՅՇՆՄԿ .ԼԲ ԵՂԿՇԿԿՆ
 -ՇՆՅՕ ԼԳՄՇԼ ՕԲՔՅ ՆԳ ,ԳԿԼՇՆԳՆԿԿ ԿԲՁԼՅԿԿԿ ԼՇ ԿԼԳՆԼ
 -ԿՆ ԿԼԿՆՅ-ՆՇՋՅՅՅ Գ ԿԿԲ ՆԳԿ ,ԵՂՄ ԿԿԳԼ ԼՇՄԳԼ-ԲԳՆԳՅ ԵՅԿ
 -ԲՅ ԳՕԲՇՇՇՇ ԼՅՅՇՇՇ Գ .ՕԲԿԿԼ ԿԳՆԳԿԿԲՅ ԿՆՇԻԼՅՅ ԵՂԿՇՇՇ
 -ՇՆԳՆԿԿ ՄԳԼ-ԲԳՆԳՅ ԿԿԿԿ ԿԿՇ ,ԿՅԿՆՅՇՇՅՅՅՅ ԳՆԲԳՆՄԿԿԲՅ
 .ԵՂԿՅՅՆ ՁԼԼՅՅՅ ԵՂՄԿԼԲ ԿՇՅԻ .ԼՅԻ ,ԵՂՄ ԼԳԼ

ԳՄՅՈՍԸՆՅ ԿՄՃՈՂԱՆՊՈ ՔՅ ԱՊՕՕՇՄՄԸ ԶԼԱՆՆՅ Գ ՕՅԾՆԱ
(ՅՅՕ . III X) . ՆՉՃՕՅԻՊՕՇՍ ԿՅՅԻԻՃԳ ՆԳ ԳՆՆՉՃ ՕԳՈՂԿՄԻ

-ԿՕ ԻԳՅՈՂՈՅՕ ԱՆԿԿՆՄՈՅ ԻՄՃԾՇՈՅ ԻԳԻՆՃԻ-ԱՅԻ Գ
. ՆՕ Գ ԱՅԾԾՅԻՅ ՄՕԳԱԳ ՕՅՃՅՈ ԿԿՆԼՈՄ ՕՇԿԻԿԻ , ՃԿԿՅՈ ԱԿՆ
ՅԻ V . III XXXV . XXXV XII : ՕԻՅԿՆՈՅ . ԱՃԽԻՅՆՆՅՄՈ . II-III . Յ
-Յ) ԱԻ ՕԳՈՇՈԼԳԿՈՂԳ ԳԿԻՕԻ-ՃԱՅ . ՅԻ VV . IV XXXV ԱՆ
. III X) . ԿԾԳՄԱԳՄՅՕ ՄՅԳԻ ՔԳ) ԻԿՅՅ ԾՕՇՍ ԻՅԻԾՅԻ Գ ՕԻՆՅՄ
(ՅՅՕ

ԳԿՇՆԻԿԻ ԾԿԿՇՈ ԳՇՇՈՇՈ ԿՅԻ , ԱԿՄԿ ԱՇԻԿՆ ՆՇՅՇՆ
ՄԱՄԱԻԿԱ ՆՅՅԱՆ . : ԳԼԳՆԻԳԱԳ ՕՅՇՅՅ , ԿՅՅՅՈ . V X Գ
-ՆԻԼՅՇԱԳՃ ԻԼԳԿ-ՕՇՆՇՈ Գ ՆԳՃՅ ԿԼԿՆՅ ՆԳՔԳՅ-ՆԻՄԿԻ
“ . ԻՅՆՆՅՄՈ . II . Յ . ՆՕ . ԱՃԽ

-ՕՅՅ , ԿԾՅԻՅ ՔԳ) ՔՅ ՕՇՇԿԿԱ ՆՅՅՆԿՕ ՕԳՈՂՆԻԿԻ ՆԳՃՅԻ Գ
-ՕՃՆՅՈՆՇ ԱՅՆԱԳՄ Գ ԿՈՇ ԿՇՇՅԻՊՕՇՍ ԻՇՆՇՍ ԶԱԿ ՆԳ ԱՃԽ
ԳՆՄՄՇՈ ԻԿՅ , ՆՅՄՕԿՆՅՈ Գ ՕԳՈՂՆԿԿԿ ԿԿՆԳՃՅԻ ՕԻՕԳ , ՕՅՅ
ԿԿԿՇՇՆԿՆԿԿ ՔՅ ԱԿՆԱ Գ ՔՇՃ , ԱՅԱՆԿՅՃՅՅՅԱ . ՕԳՈՂՇՈՄԿԿ
ԿԱԿԿԻ ՆԳ . ԻՕ ԻԿԿՅՈ ԿԿԿԿԿՃ ԾԿԻՔՅՔՅ ՆՅՅՅՈ ԿՇԻԳ , ՕՇՇԿԿԱ
-ԿՆՄ ՕՅՅ , ԾԿԿԿԿԱ ԳՇԿՅԱՆ ՔՅ ԿԿԿԿՅ ԳԿՃ ԻՇՆՇՍ ԾԿՈՇ
. ԿԿՇՅԱՅԿԿԱՅՈ Գ ԿՆՅ ԻԿԻԼՃՆՅԱՅՅ ԱԿՇՆ

(.I .IIIX) 09)909Ht0 = ጥጋ)9ጠ9Ht0
 (.I .VX) 3)09Ht0 = 3)ጠ99Ht0

:(.I .IIIX) ጠጋX90t)ጋH0 ለ330 9
 9ጠጠ3Htጠ = 9ጠጠt30

:(.I .IIIX) ጠጋX90t)ጋH0 tDጋYጋገ 9
 ጠጠጠ3t)3X = ጠጠ03t)3X
 9ጠጠ3Htጠ = 9ጠጠt0

:(.I .IIIX) ጠጋX90t)ጋH0 t)3ጃt)4ጃ 9
 9ጠጠ3Htጠ = 9ጠጠ130

9 ታ)3ጃ9ጠጠtM 3HXX3ጠጋH ለጋጃ ጋ9Yጠ 03ጠጃ 0)41ጠ3ጋH3ጃ
 :ጠt09M91 H9ቶ9ጃ-H3ጃጠ ሃYKY1ጠቶ ጠ9Yጠ9 9tጥ 9ጠጠXጋX

ጋ9X90 = (ጠY+)ጠXXጠጠጠ
 ጠ9ጠ90 = ጠ9ጠtጠ
 90)ጠጃ = 9ጠ-)ጠ-ጠጃ
 0ጋH30 ጋH30 = H9ጠ
 04 = ጠጠጠ
 ታ3tጠt0 = ጠt9tጠጠ
 09H = ጠ9H
 ጠ9090 = ጠጠ9ጠ9ጠ
 .Xጋጠ 90HtX = ጠ-HtX

:ጠ9)Hጋጠtጠጠጠጠ
 ጠ90 = H9ጠ
 .Xጋጠ (ጠጋXX9H90) ጠጋX9ጠ90 = ጠጋቶ9ጠ9ጠ

“ .t0Hh0 9Yr0I 0Mf (YH400Mf) M0X00Y40H 3Y40M3 ,0)83M
.0Y40Y4M M4M30 00YrH0X 0A03X 0A03 H9 30 9

M0IHf0 03X00H#31 fA9YrM0M9f0 .t 03H)f0D9H9 9Yr0I 9
H9 03XX3. :Y3Y3)3M31 9 09H9H9H9#98 #f M01M0M0M0I A0
YrYrX4Y Y0)03YAt 9Yr0I 9 00Y4Y00 A3#3 09X09M0009H9X9
“ .09)09Hf0 9Yr0I #3 f9 Y98M9Y90 Yr99 ,09Y4M
,YH400Mf H9 Y30030 3r0H 3300M31 A9f4Y9 80M9Y90 9 Yr
,0M0 ,9Yr0I Y00M 3D0M031A9A0Y0M08 0H83M031 0Y0fI 038
-0f8Y031#9) A0Y9HfM30A9M0H 9 .M3 ,03)0)0f3f0M3 H9M9
-f0 0f)9M09 09X8M3H83 fY3H83) 9 #9M ,YH400Mf fA0M
.0KYH400Mf ,00A000 ,00r0H H9M9 0Y40Y4M 00A9YrM0M9

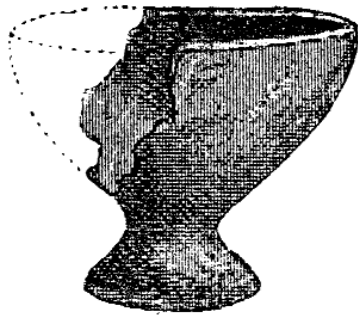
A0D0HfX #3 03Xr0H 90f)0H0 0300I f0fH 9
,0f)0M0I 0H00 3Y300YH0Y “H9003 300030 0f)03A93H31..
.M0X09H00A0H0M0 Y0000 A0A090f)9)9 9Yr0I 9 Y30389
-fM0300I f98 9 #00 ,3YH3#31M30 Mf)31 0M09M fH9M00
09X09Mf0X 0M0M 03#30 0f)0A9A98 Y3M0M38 030H9M
.00YHfH0 (09X9H9M 9f0X)

-fM A0 Y0A0A0fY3f)3H3 90f)0H0 9 3f ,H9003 9 09H 83)
-9I Yr9 ,03H3X83 M09f0M9 #9) 0900 89 ,0303830) 09Y4Y
.M3 0fH38A0f 03)0Y3f)3H3 Y9M9X 09XH0 #9M 00H90 0X
A3H31A3 A0 393 f030H9Mf0M fXX0A00 03Y01 fH0X80A
-190 9 ,9M0H A38 Y3Y03M31 YD98M0)9Y 03X-VXXXXXIIIIV3
-H) .M383f0 M0H9H9003-0H0f)M9 Y3H83) 0300I A383) f)9f
-9Hf H9. :3X fH3130 M9Y4f)008 0H30Y3M00 9 Y0A00303Y
H0f)9A A383) 9 Mf)9) f98 H9 f)9 09Y0H9 H9003 A0Y
-0# XX0#9) 09H A0 Y00f)9H98 09X9000YHfX M0A9Y3H83)
-M9 00A9Y4Y0f)0X 03YrY00 f0fH 9 03A3Y3H3M3) ,03A0M
“ .0M3 M0fH00 M9M9M9A0Y98M90

-Իբրև ճշմարտության փնտրիչի և հավատարմության արժանավոր անձի
-Շնորհակալությամբ հարգանքներով Ձեր համար անհրաժեշտ օգնություն
ընդհանուր առմամբ ձեր համար շնորհակալությամբ ձեր համար
... անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով

-Շնորհակալությամբ ձեր համար անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով
Կոմիտասի համար անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով
Կոմիտասի համար անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով
Կոմիտասի համար անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով
Կոմիտասի համար անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով
Կոմիտասի համար անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով
Կոմիտասի համար անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով
Կոմիտասի համար անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով

-Գրեցի Ձեզ համար անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով
Օգնություն և հարգանքներով Ձեր համար անհրաժեշտ օգնություն
... անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով
... անհրաժեշտ օգնություն և հարգանքներով

Irodalom

- Badiny Jós Ferenc:** Jézus király pártus herceg (Budapest, 1998)
- Bajkán László:** Fehér lovacról (Debrecen, 2005)
- Bobula Ida:** A magyar nép eredete (Anahita Ninti Kiadó, évszám nélkül)
- Brasinszkij, I. B.:** Szkíta kincsek nyomában (Helikon Kiadó, 1985)
- Bunyevác Zsuzsa:** A Szent Grál üzenete (Alexandra Kiadó, 2007)
- Cotterel, Arthur:** Mitoszok és legendák képes enciklopédiája (Könyvesház Kft. 1994)
- Csomor Lajos:** Öfelsége a magyar Szent Korona (Székesfehérvár, 1996)
- Deák Viktória Hedvig O.P.:** Árpád-házi Szent Margit és a domonkos hagiografia (Kairosz Kiadó, 2005)
- Dixon, Philip:** Britek, frankok, vikingek (Helikon Kiadó, 1985)
- Dümmerth Dezső:** A titokzatos jelbeszéd – A magyar szent királyok nemzetsége (Panoráma Kiadó, 1989)
- Eliade, Mircea:** Vallási hiedelmek és eszmék története, III. (Osiris Kiadó, 2002)
- Evola, Julius:** A Grál misztériuma (Kvintesszencia Kiadó, 2000)
- Érdy Miklós:** A hun lovas temetkezések (Magyarországért, Édes Hazánkért Kiadó, 2001)
- Fehér Géza:** A bolgár-török műveltség emlékei és magyar őstörténeti vonatkozásaik (Budapest, 1931)
- Fehérmé Walter Anna:** Az ékirástól a rovásírásig (Buenos Aires, 1975)
- Forrai Sándor:** Javaslat a Vérszerződést megőrkítő rovásfeliratos emlékmű felállítására (Kézirat, 1995)
- Forrai Sándor:** Az ősi magyar rovásírás az ókortól napjainkig (Antológia Kiadó, 2004)
- Friedrich Klára:** Attila ifjúsága (Szakács Gábor kiadása, 2000, 2004)
- Friedrich Klára:** Ház a hídon (Szakács Gábor kiadása, 2000)
- Friedrich Klára:** Ház a hídon (In: Friedrich-Szakács: Kőbe vészték, fába rótták, 2005)
- Friedrich Klára:** Roga hun király – Kevésbé ismert részletek az európai hunok történetéből (2009)
- Guenon, René:** Metafizikai írások, II. (Farkas Lőrinc Imre Kiadó, 1983)
- Hankó Ildikó:** Nagyságos fejedelmünk háromszáz éve (Magyar Demokrata, 2003/31)
- Horváth Zoltán György–Gondos Béla:** Székelyföldi freskók a teljesség igényével (2001)
- Huszka József:** Turáni magyar ornamentika (Nyers Csaba kiadása, 1996)
- Ipolyi Arnold:** Magyar Mythológia (Pest, 1854, Európa Kiadó, 1987)
- Jung, Carl Gustav:** Emlékek, álmok, gondolatok (Európa Kiadó, 1997)
- Kállay Ferenc:** A pogány magyarok vallása (1861)
- Kiss Irén-Tábori László:** Merre van Arimathea? (Magyar Demokrata, 1997/32)
- Kiss Irén-Tábori László:** A Grál nyomában (Magyar Demokrata, 1997/38.)
- Kőváry László:** Erdély régiségei és történelmi emlékei (1866, Reprint: Horizont Kiadó)
- Kunkovác László:** Ótörök köemberek (Kiállítás ismertető, 1997)
- Kunkovác László:** Kunbabák, köemberek (Thorma János Múzeum füzetek, 13. (Szerkesztette Szakál Aurél. Évszám nélkül)
- Kunkovác László:** Köemberek. A sztyeppe népek ősi hagyatéka (Masszi Kiadó, 2002)
- L. Nagy Lajos:** „A fenséges kert legerősebb fája” (Debrecen, 2003)

- Lengyel Dénes:** Régi magyar mondák (Móra Kiadó, 1968)
- Leontyev–Kapeljko–Jeszin:** Kőbálványok és emlékoszlopok az okunyevi kultúrában (Püski Kiadó, 2009)
- Molnár József-Simon Györgyi:** Magyar nyelvemlékek (Tankönyvkiadó, 1980)
- Magyar Zoltán:** Rákóczi a néphagyományban (Osiris Kiadó, 2000)
- Magyarrá lett keleti népek** (Panoráma Kiadó, 1988)
- Makkay János:** Indul a magyar Attila földjére (Közdok, 1996)
- Malory, Thomas:** Arthur királynak és vitézeinek, a Kerek Asztal lovagjainak története (Háttér Kiadó, 1996)
- Mani:** Gyöngyénekek (L. Nagy Lajos kiadása, Hajdúszoboszló, 2004)
- Matthews, John:** Arthur király (Egmont Hungary Kft. Bp. 2004)
- Mereskovszkij, D. Sz:** Az ismeretlen evangélium (Farkas Lőrinc Imre Kiadó, 1995)
- Pap Gábor:** Jó pásztorok hagyatéka (Sárosi Kiadó, 2007)
- Pálóczi Horváth András:** Besenyők, úzok, kunok (In: Magyarrá lett keleti népek, Panoráma Kiadó, 1988)
- Ransanus, Petrus:** A magyarok történetének rövid foglalata (Európa Kiadó, 1985)
- Spineto, Natale:** Szimbólumok az emberiség történetében (Officina 96 Kiadó, 2003)
- Sebestyén Gyula:** Rovás és rovásírás (1909)
- Stamler Imre:** Avatási beszéd Koppány és Szent István emlékművénél Kupaváron és egyéb kézirat (2001)
- Steinbeck, John:** Arthur király (The acts of King Arthur and his noble Kinghts, 1952, Merényi Könyvkiadó, évszám nélkül)
- Szakács Gábor:** A hun üst titka – Áldozat vagy áldomás (Magyar Demokrata, 2006/27)
- Szent Imre hercegnek legendája** (In: Magyar legendárium, Magyar Ház Könyvek, 2002)
- Szkíta aranykincsek a Magyar Nemzeti Múzeumban** (Kiállítás katalógus, 2009)
- Tábori László:** Gilgamestől Jézusig (Sárosi Kiadó, 2006)
- Télfy János:** Görög források a scythák történetéhez (In: Magyarok őstörténete, Pest, 1863)
- Tomory Zsuzsa:** Magyarságtudományi Értesítő (1996/2)
- Tomory Zsuzsa:** www.magtudin.org
- Torma Zsófia:** Sumer nyomok Erdélyben (Buenos Aires, 1972)
- Lexikonok**

Képek forrásai

- Az első külső borítón látható kép forrása: Fehér Géza: A bolgár-török műveltség emlékei és magyar őstörténeti vonatkozásai (Budapest, 1931)
- Az első belső borítón felül: Szkíta aranykincsek a Magyar Nemzeti Múzeumban (Kiállítás katalógus, 2009) Alul: László Gyula-Rácz István: A Nagyszentmiklósi Kincs (Corvina, 1977)
- A hátsó külső borítón lévő felső képet valamint a hátsó belső borító képeit fényképezte: Friedrich Klára
- Az alsó kép forrása: Marija Gimbutas: The language of the Goddess (Thames&Hudson, 2001)
- Barta József rajza a 22. oldalon
- 3, 28, 29, 30. oldal: Huszka József: Turáni magyar ornamentika (Nyers Csaba kiadása, 1996)
8. oldal: Dixon, Philip: Britek, frankok, vikingek (Helikon Kiadó, 1985)
- 10 oldal: Bella Lajos: Újabb soproni leletek (Archaeologiai Értesítő, 1889)
12. oldal: Tomory Zsuzsa: Magyarságtudományi Értesítő (1996/2)

14. oldal: Makkay János: Indul a magyar Attila földjére (Közdok, 1996)
 21. oldal: László Gyula: 50 rajz a honfoglalókról (Móra Kiadó, 1982)
 23. oldal: Tolnai Lexikon, 1930
 27. oldal: Dümmerth Dezső: Álmos az áldozat (Panoráma Kiadó, 1986)
 28. oldal: Bobula Ida: A magyar nép eredete (Anahita Ninti Kiadó, évszám nélkül)
 29, 30. oldal: Pap Gábor: Jó pásztorok hagyatéka (Sárosi Kiadó, 2007)
 31. oldal: Leontyev-Kapeljko-Jeszin: Kőbálványok és emlékoszlopok az okunyevi kultúrában (Püski Kiadó, 2009)
 31. oldal: Csomor Lajos: Ófelsége a magyar Szent Korona (Székesfehérvár, 1996)
 34. oldal: Sebestyén Gyula: Rovás és rovásírás (1909)
 35. oldal: Fehérné Walter Anna: Az ékirástól a rovásírásig (Buenos Aires, 1975)
 40. oldal: Kalicz Nándor: Agyag istenek (Corvina Kiadó, 1970)
 49, 65. oldal: Gimbutas, Marija: The living Goddesses (University of California Press, 2001)
 57. oldal: Wosinszky Mór: Leletek a lengyeli őskori telepről (Archaeologiai Közlemények, 1890)
 74. oldal: Roska Márton: Székelyföld őskora (In: Emlékkönyv a Székely Nemzeti Múzeum 50 éves jubileumára, 1929)
 76, 78, 82, 87. oldal: László Gyula: Vértesszőlöstől Pustaszereg (Gondolat Kiadó, 1974)
 89. oldal: Kutzián Ida: A Körös kultúra (Pázmány P. Tudományegyetem, 1944)

The screenshot shows the website 'Forrai Sándor Rovásíró Kör'. At the top, there is a logo on the left and the title 'Forrai Sándor Rovásíró Kör' in the center. Below the title, there is a navigation menu with various links. The main content area features an article titled 'Bevezető helyett' (Introduction instead) with a sub-header 'Bevezető helyett' and a small image of a person. The article text discusses the magazine's focus on the history of the Hungarian language and the role of the 'Forrai Sándor' magazine. To the right of the main article, there is a sidebar with several sections: 'Kedves Látogatók!' (Dear visitors!), 'Angol és német nyelvű kiadás' (English and German language editions), and 'Torma Zsófia régészőnő pontos születési ideje' (The exact birth date of archaeologist Zsófia Torma). The website also features a search bar and a 'Közzététel' (Publication) section.

Honlapunk: www.rovasirasforrai.hu

Kiadványaink

Szakács Gáborné, **Friedrich Klára**: tanár, rovásírás oktató-kutató kiadványai:

Szakács Gábor: író, újságíró, rocktörténész, zeneszerző, zenész, rovásírás kutató kiadványai:

Friedrich Klára és Szakács Gábor közös kiadványai

A 2003-ban megjelent *Kárpát-medencei birtoklevelünk, a rovásírás c.* könyv tartalma

Előszó	5
Friedrich Klára írásai	
A magyarok legrégebb és legértékesebb kincse...	7
A rovásírás alapfogalmai	17
A rovásírás rövid története és legfontosabb emlékei	25
Thelegdi János és Luigi Ferdinando Marsigli	45
Eltüntetett őstörténetünk	48
A szabályalkotási lázról	59
A két K betű használata	61
Csudabogarak?	73
Kiegészítés Csepregi Ferenc táltos köveihez és palatáblájához	79
A Glozel-i feliratos kövek és csontok	81
Torma Zsófia igazsága	84
Hunok aranya	88
A Margit-szigeti rovásírásos kő	92
Írhatott-e Árpád fejedelem rovásírással?	98
Cheméz Farkas kiállításának megnyitója	101

Véleménycsokor a rovásírásról	102
Magyar Karácsony	107
Attila vagy Atilla?	111
Versek az Attila ifjúsága című zeneműhöz – rovásírással	111
Néhány olvasói levél	123
Szakács Gábor írásai	
A Kárpát-medencei rovásírásversenyekről	132
A Magyar Rovók és Rovásírók Orsz. Szöv. megalakulása	139
Beszélgetések	
Magyar megújulás – Marác László	146
Ideje megismerni a magyar őstörténelmet: Badiny Jós Ferenc	149
Az ősképek világa: Molnár V. József	157
Találjunk két igaz embert: Badiny Jós Ferenc	162
Gilgames, az égi fokos hőse: Marton Veronika	170
A titokzatos táltos kövek	176
Eleink ismerték az őskinyilatkozatást: Lukács atya	180
A múlt emlékei	187
Koppány emlékezete	192
A halhatatlan és változatlan jel: Varga Csaba	197
Volt egyszer egy finnugor...: Béres Judit	203
Nyelvében él a nemzet: Molnos Angéla	208
Forrai Sándor, a kortárs rovásírás atyja	214
Arckép – Boros Károly írása	219
Az ősi magyar rovásírás néhány betűsora	227
Ajánlott és felhasznált irodalom	233
Képjegyzék	235
Terjesztők	237
Kiadványaink	238

A 2005-ben megjelent Kőbe vésték, fába rótták... c. könyv tartalma

Köszöntő	5
A rovásírás szabályai	6
Friedrich Klára írásai	
Két vers	7
Roga koronája	9
Ház a hídon	26
Tatárlaka titka	48
Kálmán Király varázsgyűjtyje	84
Hamisítvány-e a Túróci Fakönyv?	88
A lévai vár rovásírásos alaprajza	95
Házsongárd ösvényein	99
A rovásírás fontossága és néhány jelentős képviselője	108
Rovásírás és diszlexia	113
A rovásírás időszerű kérdései	124
Újabb adatok a két „K” használatához	130
Újabb adatok az Eltűntetett őstörténetünkhöz	135
Újabb adatok az Attila-Atilla névváltozathoz	143
Badiny Jós Ferenc két könyvéről	
Mah-gar, a magyar...!	145
Jézus király, a pártus herceg	147
Magyarországon nincs hivatalos környezetvédelem	150
A bőfőgő narancs	157
Olvasói levelek	160
Pogány imák című történelmi zenemű versei	165
Szakács Gábor írásai	
A rovásírás üzenete	180
Őseink útján	185
Példaképeink üzenik	
Forrai Sándor	188
Dr. Molnos Angéla	189
Csepregi Ferenc	190
Beszélgetések	
A kirekesztett: Andrásy Kurta János	192
A radzsasztáni kapcsolat: Aradi Éva	198

Östörténetünk a hagyomány: Badiny Jós Ferenc	203
Kelet titkai: Bárdi László	205
A festőművész: Bodó Sándor	210
Az Irgalom rendje: Bulányi atya	215
Aki a Napisten fényét követi: Dudás Rudolf	220
Hadsereg civilben: Erdős László	224
Hőseink emlékére: Erdős László	230
Camonik és etruszkok nyomában: Gondos Béla	234
Üzenet Égiekhez és Földiekhez: Gyenes József	239
Mese és valóság: Kabay Lizett	244
Az értékmérő: Laki Károly	249
A rézdomborítás mestere: Nyers Csaba	255
Magyar földrajzi nevek a világtérképen: Simon Endre	260
A küldetés: Tokay Rozália	265
Boldog Özséb nyomdokain: Vince atya	270
Palócok Társasága: Z. Urbán Aladár	275
Tudósítások	
Nyíró József öröksége	278
Múltunk fényképei	280
Halld Magyarországot!	282
A Bocskai kriptá titka	287
A csángók kálváriája	291
Ahol megtört a jég	295
Ófelsége a Szent Korona	298
A király palotája	302
Nem mind arany, ami fénylik	307
A magyar nyelv védelmében	312
A Képes Krónika rejtélye	316
A rovásírásversenyekről	321
Kiadvány értékelések	
Az elpusztíthatatlan írás – Írástudó c. újság	327
Szellemi óriás (videó) – Zajti Ferenc	327
Östörténetünk hősei (könyv) – Kertai Zsolt	328
Ókori személyi igazolvány (könyv) – Marton Veronika	329
Olvasói levelek	330
Nincsen uráli finn-ugor nyelvcsalád	331
Szakirodalom	332
Kárpát-medencei birtoklevelünk... tartalomjegyzéke	333
Kiadványaink	334
Forrai Sándor Rovásíró Kör	336
Terjesztők	337
Kőbe vészték	338

A Tászkok-tetőtől a bosnyák piramisokig (2007) című könyv tartalma

Köszöntő	5
A rovásírás ábécéi, szabályai	6
Wass Albert befejezetlen verse	7
Friedrich Klára írásai	
Megalítók a Tászkok-tetőn	8
A rovásírás feltételezett jelképrendszere	50
Rovásírás, runaírás	69
Egy avar orsókarikáról	73
A kijevei felirat	75
Újpesti rovás emlékek	78
Szentkatolnai Bálint Gábor megfejtése a Nagyszentmiklósi Kincsről	80
Pótnyomozás a kiskunhalasi rovásírásos pálcák ügyében	84
A rovásírás szó védelmében	91
Kőbe véssett bocsánatkérés	97
Rovásírásunk tovább élése mesterjegyes címereken	102
Az Arvisura egy magyarellenes gúnyirat	104
Hír: Nagy barbár fesztivál színhelye lesz Magyarország	107
Újabb adatok	
a Tatárlaka titkához	109
a két K betű használatához	112

a Túróci Fakönyvhöz	116
az Attila-Atilla névváltozathoz	117
a Magyar Karácsonyhoz	119
környezetünk állapotához	120
Könyvajánlók	
A hun-magyar írás	123
Az ősi magyar rovásírás és mai alkalmazása	124
Megfűjták Lehel kürtjét	125
Rokonszenves rokonság	125
Rejtjel, rovásjel	126
Szakács Gábor írásai	
Beszélgetések	
Angela Marcantonio: A finnugor elmélet végnapjai	127
Bencsik András: Ha látod a múltat, ismered a jövőt	132
Józsa Judit: Magyar nagyasszonyok	139
Kocsi János: Attila fapalotája	141
Kovács János: Ha nem lenne, ki kéne találni	145
Mario Alinei: Etruszk, azaz magyar	147
Novák Tamás: Arckép	152
Pej Kálmán: Több, mint szobor	157
Radics Géza: Aki közel járt a halálhoz	159
Tudósítások	
Attila sírja	164
Csak az kell, ami a miénk volt	170
Mária országa	174
A tétovázás bére	178
A fejedelem	182
A keleti kapcsolat	187
Piramisok Boszniában	192
A piramis gyomrában – A múlt üzenete	196
Semir Osmanagic: A piramiskutató	201
A hun üst titka – Áldozat vagy áldomás	205
Költő és hadvezér – Megtalálták Zrínyi várát	209
Tatárlaka titka	213
Bocskai István – A valóságlató politikus	217
Európa legősibb műveltsége	221
Gloria Victis – Dicsőség a legyőzötteknek	226
Beszédes kövek	229
„Esztergomi falra festett oroslánok...”	233
Padányi Viktor – A nemzetben gondolkodó történész	237
Yotengrit és a valóság	239
Szigetvár védőieért szól a harang	246
Az EMP jel titka	250
Gazdag István – Nemzetféltő őseink	254
Kun Ágota – Pogány imák történelmi nagyjainkhoz	256
Könyv-, CD-, kiállítás- ajánlók	
Gönczi Tamás: A rejtelmes 'sziget'	258
Józsa Judit: Ihletadó asszonyok	258
Nyíró József: A székelyek végzete	259
Orbán Éva: A bolsevik aljasság	260
Szóke István Atilla: Gondolatok a Pilisről	261
Tarics Péter: Búfelejtő dallamok	261
Z. Kárpát Dániel: Élhető Magyarország	262
A rovásírás versenyek	263
A Rovásírásverseny vendégkönyvéből	266
Friedrich Klára előadásai	269
Kiadványaink	270
Kárpát-medencei birtoklevelünk, a rovásírás (Tartalom)	272
Kőbe vésték, fába rótták... (Tartalom)	273
Ajánlott szerzők, művek, újságok	275
Terjesztők	276
Forrai Sándor Rovásíró Kör	277
A Forrai Sándor Rovásíró Kör Napja	278
A honlap hírei	280

Képek a bosnyák Hold piramisról	281
Rovásírás olvasógyakorlatok	283

A 2008-ban megjelent Ősök és írások c. könyv tartalma

Előszó – Szakács Gábor	5
Két rovásírás betűsor	6
Friedrich Klára: Vers rovásíró gyerekeknek	7
Friedrich Klára írásai	
Torma Zsófia, egy asszony a magyar régészet szolgálatában	8
Papok és tanítók a rovásírás fennmaradásáért	25
Forrai Sándor munkássága	40
A Kárpát-medence legrégebb rovásírásos emléke	45
A Kárpát-medence, a bosnyák piramisok és Glozel	47
A bosnyák Nap piramis jeleinek néhány párhuzama	53
Feltételezéseim a bosnyák piramisokkal kapcsolatban	56
Rovásírás és balkezesség	59
Kőkori játéktárgyak	69
Betiltott jelképek	75
Az Ég fiai	84
A Phaisztoszi Korongról másképpen	95
Hogyan játszunk a 3600 éves Phaisztoszi Koronggal?	101
Rovásfeliratos, madár alakú tárgy Pomázról	102
Torma Károly cserepei	105
Rovásírásos lándzsavég	109
Rovásírás Mátyás király korában	116
Táltosok hagyatéka	122
Egy mángoló „olvasása”	129
Még látható rovásemlékeink	131
A székelyderzsi téglavovásfelirata	138
Újabb adatok a két K betű használatához	140
Újabb adatok a „Csudabogarak”-hoz	144
Újabb adat a Tatárlaka titka című íráshoz	151
Újabb adatok a Megalitik a Tászok-tetőn című íráshoz	152
Emlékezzünk Ajtony vezérre!	160
Károly Róbert aranyforintja	161
A Szkíta-Hun-Pártus-Avar-Magyar Nemzeti Örökség Díjról	163
Dr. Fodor Ferenc kéziratáról	168
Nyugdíjasok	171
Szegény magyar nyelv!	173
Szakács Gábor írásai	
A kortárs rovásírás Atyja	174
Rovásírásversenyek – elődöntők	177
Szakkolozatok a rovásírásról	179
Beszélgetés Semir Osmanagiccal	182
Jelentés a piramisból	188
Piramis vagy a természet csodája?	193
Tájékoztató a bosnyák piramisokról	198
Beszélgetés Tomory Zsuzsával	200
Michelangelo Naddeo az írásbeliség bölcsőjéről	206
Rovásírás és Unicode	210
Dobó István nyomában	214
Dobó István újratemetése	219
Marsigli, Magyarország fölfedezője	223
Akit háromszor temettek: Janus Pannonius	227
Baranta, a magyar harcművészet	231
Élő rovás	235
Rovásfeliratos helységtáblák	237
Rákóczi él	244
A Rákóczi él lemez támogatói	249
Göncziné Orbán Ildikó: Búcsú Molnos Angélától	252
Kormos Krisztián: A kiskunhalasi rováspálcák	254
Rovásírás olvasógyakorlatok	258
Friedrich Klára: Utószó	271
A Forrai Sándor Rovásíró Kör	275

Friedrich Klára és Szakács Gábor előadásai	277
Kiadványaink	278
Terjesztők	279
A 3 könyv tartalomjegyzéke	280

A 2009-ben megjelent Roga hun király c. könyv tartalma

Előszó	5
Roga hun király a gesztákban, krónikákban és történelemkönyvekben	7
Saját írásaim Roga hun királyról	36
A történelmi kor Roga uralkodásának táján	39
A kereszténység és a hunok vallása	41
A hunok igazságot szolgáltattak	50
Hun szokás volt-e a koponyatorzítás?	52
A hunok írása	55
Roga hun király névváltozatai	62
Kinek a szobra?	69
A Terv és a Szövetség	71
Osorán temették-e el Roga hun királyt?	75
Roga hun király életművének méltatása	86
Roga utódai: Edikon, Odoaker, Oklan-Telan	90
Szakirodalom	107
A képek forrásai	113
Mellékletek:	
Rovásírás olvasógyakorlat	115
Friedrich Klára és Szakács Gábor előadásai	123
Kiadványaink	124
Terjesztők	125
Könyveink tartalomjegyzéke	126
A Forrai Sándor Rovásíró Kör és honlapja	133

A 2009-ben megjelent Tatárlakától a bosnyák piramisokig c. DVD tartalma

DVD 1. – 127 perc	
A kaland elkezdődik DVTV 2006/26	
Tatárlaka titka DVTV 2006/35	
Rovásjelek az alagútban DVTV 2006/45	
Visokoi élmények: Demeter Zoltán – Víg Sándor	
Boszniai fényképtár	
DVD 2. – 151 perc	
Tatárlakától Visokoig	
Friedrich Klára előadása 2007. január 21. *	
A vratnicai tumulusz DVTV 2007/25.	
Beszélgetés Semir Osmanagiccral 2007 június (Szakács Gábor)	
A sarajevo-i tudóstanácskozás (Szakács Gábor)	
A bosnyák Nap piramis jeleinek európai összefüggései (Friedrich Klára)	
Semir Osmanagic magyarországi meghívása	
Semir Osmanagic Dobogókőn – 2009. február 28.	
Semir Osmanagic Budapesten – 2009. február 28.	
MOM előadás	
Visoko honlapja: www.piramidasunca.ba	
*klip: Szakács Gábor – Friedrich Klára: Turáni tölgy	
Szakács Gábor – Szőke István Atilla: Rováshimnusz	

A 2010-ben megjelent Írástörténeti áttekintő magyar szempontból c. könyv tartalma

Előszó	6
Mi az írás?	8
Vegyük komolyan!	8
Időrend, sorrend	9
Az írás előzményei	
Emlékeztetők	11
Tárgy írás	11
Az írások főbb csoportjai	
1. Képirás	12

2. Fogalomírás	13
3. Szóírás	13
4. Szótagírás	13
5. Betűírás	13
A képirástól a szótagírásig	
Sumer írás	14
Az ékírás megfejtése	16
Elamita (méd-szkíta írás)	18
Egyiptomi írás	19
Kínai írás	21
Indus-völgyi pecsételők	22
Krétai írás	23
Hettita írás	25
Azték és maja írás	26
Japán írás	27
Húsvét-szigeti írás	28
Afrikai írás	29
Ausztráliai írás	31
Hittérítők írása	32
Betűírások	
Az ősi magyar rovásírás	34
Rovásírásunkról idegenek és magyarok	36
Rovásírásunk néhány emléke	39
Rovásírásunk kialakulásáról és terjedéséről	45
Miért maradt fenn kevés rovás emlékünk?	47
Az írás Kárpát-medencei eredete	48
További betűírások	
Ugariti ékírásos betűírás	51
Pelazg írás	52
Föníciai írás	53
Etruszk írás	54
Görög írás	56
Arami írás	57
Héber írás	57
Indiai írás	58
Latin írás	59
A latin betű továbbfejlődése	60
Nabateus írás	60
Kelta írás – Ogham	61
Ibériai írás	62
Meroei írás	63
Germán írás	64
Arab írás	65
Türk írás	66
Ujgur írás	67
Szláv írás	68
Szomáli írás	70
Az írástörténet mostohagyermekai	
Mas d’Azil	71
Glozel	72
Viszokó	73
Az írások gyökere és anyja	75
Táblázatok	77
Kisszótár	81
Szakirodalom	82
Az ábrák forrásai	85
A külső és belső borítók képeiz	88
Mellékletek	
Rovásírás olvasógyakorlat	90
Friedrich Klára és Szakács Gábor előadásai	95
Kiadványaink	96
Könyveink tartalomjegyzékei	98
A Forrai Sándor Rovásíró Kör és honlapja	107

**Szobor
Sarmizegetusa-ból.
Bővebben
a 24. oldalon.**

**Szobor Szászvárosból.
Bővebben
a 23. oldalon.**

A magyar múlt emlékeinek igazgyöngyeit szétszórták, sárba taposták, újból össze kell gyűjtenünk és megtisztogatnunk. A Grál legenda magyar vonatkozásai is igazgyöngyeink közé tartoznak. A Grállal kapcsolatos alapvető tud-

nivalók és a főként magyar művek rövid bemutatásán túl, miben nyújt újat ez a könyv? Többek között pontokba szedi a magyar vonatkozásokat, megoldást kínál a Grál szó eredetére, a sztyeppe csészé- tartó szobrokat Grál hordozó jelképeknek tekinti. Mindez gazdag képanyag kíséretében és rovásírással is olvasható.

